

RESSÓ

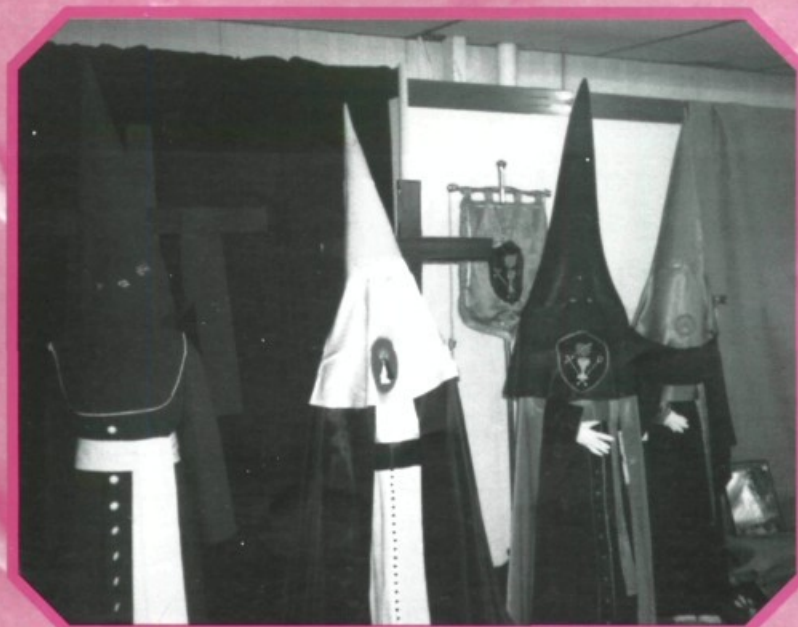
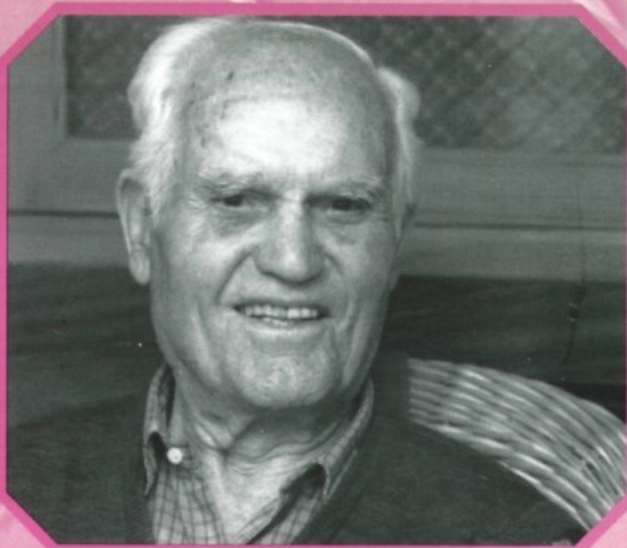

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 9; Núm. 79 • Març - Abril 96 • 250 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

- Entrevista a:
L'amo En Pep Ballester
- Antoni Nicolau
travessa els oceans
en solitari
- Conversa amb:
El President de
l'Associació de
Confraries de Campos

MAJOR
VIATGES *Tours*

*Tot un Món
per viatjar*

VIATGI PER SETMANA SANTA A:

Estambul	56.900.-	Pirineu Aragonès	49.900.-
Londres	46.400.-	Sevilla	41.900.-
París	62.800.-	Madrid i Voltants	43.800.-
Venècia	47.500.-	Galícia	50.900.-
Port Aventura	32.600.-	Cantàbria i "Picos de Europa"	56.800.-
Andorra	49.500.-	Alacant	38.700.-
Saragossa	44.700.-	València	30.500.-

NO DUBTI A CONSULTAR ALTRES OFERTES

Carrer Major, 8 • Tel. 58.24.00 • Fax. 58.11.60 • 07260 FELANITX

HALCON
VIATGES

Carrer Major, 3 - Tel. 16.00.66
07630 Campos

Halcon aterra a Campos i comarca

- Galícia 03.08 Abril 38.500.-
- Galícia 05.12 Abril 34.000.-
- Galícia al seu aire del 3 al 8 d'Abril
 - Mínim 2 per. 49.500.-
 - Mínim 4 per. 42.500.-
- Andalusia del 4 al 8 d'abril
 - Sevilla, Córdoba i Granada 45.000.-
- Esquí a La Molina del 8 al 13 d'Abril 43.000.-
- Sevilla i Jerez del 3 al 8 d'Abril (amb cotxe de lloguer)
 - Mínim 2 per. 61.000.-
 - Mínim 4 per. 55.000.-
- Sevilla i voltants del 3 al 8 d'Abril 52.000.-
- Roma del 5 al 8 d'Abril Hotel*** 51.900.- / Hotel**** 55.900.-
- Astúries i Cantàbria del 10 al 16 d'Abril o del 24 al 30 d'Abril 32.400.-

Sumari

Diuen que...	. 4
Vos recomanam	. 5
Reportatge "Sa Rua '96"	. 6
Dificultats pel Batle	. 7
Eleccions	. 8
Antoni Nicolau travessa...	. 10
Conversa amb...	. 12
El Mirador	. 14
Coses de Mestre "Lluent"	. 15
Educació	. 16
Lletres a la tieta	. 17
Fent una volta per la vila	. 18
Un campaner es perd a la 21
Notícies breus	. 22
Notes d'Església	. 24
Pàgina verda	. 25
Notícies de partits	. 26
Col·laboració	. 27
No s'estima allò que no es coneix	. 28
Goigs a Jesús	. 29
Torneig de truc	. 30
Jocs escolars	. 31
Temps de joc	. 32
Sa pesquera	. 33
Escacs	. 34
Bàsquet	. 34

Aznar i les velles formes

amb les paraules de ¡Viva España y viva el Rey! acabava el seu discursset emocional el futurible president del govern de l'Estat tan prest com es va assabentar dels resultats electorals que el beneficiaven però no tant com s'esperava.

Comentam aquestes paraules perquè en una comunitat no parlar de política és símptoma de greu malaltia social. I com que aquesta no és cap publicació malaltissament subvencionada, ni folclòrica, ni costumista, ni infantil, ni al·lucina, ni tan sols aïllada... vet aquí dues paraules valoratives del panorama polític que transllueixen exclamacions tan fervents i com afecten una de les fites referencials del treball de Ressò.

Aquesta gent no és ningú per posar per damunt de tot la idea d'una "España" tant si és "Grande", "Madre", "Abuela" o el que pogués interessar-los proclamar.

Aquests senyors convendria que s'interessassin en distingir el que és un país del que és un estat. Haurien de començar a entendre o a parlar les llengües dels territoris que volen governar i representar, cosa que pareix que els preocupa menys que saber anglès. També seria bo es replantejassin que significa nacionalisme quan s'engalanen tant amb banderes que com totes les altres no són més que pedaços perquè un país és un sentiment, un fet físic que ens condiciona i que duim inscrits a l'ànima. I això és tan noble i senzill com l'enyorança d'un perfum de terra banyada en un lloc molt concret on jugàvem d'infants, com l'emoció de veure una olivera quan venim del nord. I és tan noble i senzill, un país, com una llengua per on expressam allò que sent el nostre cor. Per això fa llàstima que a Balears, a Mallorca, a Campos... malbaratem la poesia de la vida: la bellesa dels sentiments, la dignitat de poble que vol viure i deixar viure en Pau per ni tan sols sabem quin plat de lleties. Hauríem de sentir-ne la pudor d'estantís algun dia.

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:

65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Diuen que...

— Joan Huguet, president del PP de les Balears, va dir a la gent en un mitin que no escoltassin "cantos de sirena".

— Segur que no pensava que les sirenes que cantarien dia 4 serien les seves demanant ajuda per poder governar.

— A Campos, la victòria pepera va ser agra i la derrota pesoera alegre. Bastava veure les cares d'uns i dels altres.

— Si volen governar no els quedara més remei que llepar el c... als catalans de CIU.

— No serà la primera vegada que llepen.

— Mentre els psoes brindaven amb xampany els peperos ho feien amb til.la.

— Els coets que amollaren aquell vespre no eren del PP.

— L'únic que tenien ganes d'amollar era alguna llagrimeta.

— El del mostatxo va sortir a la balconada on, abaix, l'esperaven les seves tropes.

— Més d'un va recordar, veient les imatges, les balconades franquistes a la Plaza de Oriente.

— No pareixa que estigués per gaires celebracions.

— I la seva senyora sí que no.

— Circulava un acudit, abans de les eleccions, sobre el nom que posarien a una nina segons el partit que guanyàs.

— Han decidit que es digui Desconsuelo.

— Una de freda i una de calenta vénen bé de tant en tant

— Per devers l'Ajuntament encara se'n recorden d'en Tià.

— I ara sona sona... que sonaràs.

— Aquell va dir "de moliner barataràs i..."

— En Toni "garbeta" va sortir per la tele, canal 4. Bé que s'aprofiten del poble i poca llum que hi donen.

— També varen sortir al famós programa de Campos altres com en Toni Picón, en Rafel Creus, Can Xim, etc.

— A Campos, hi ha molts de bars, ja ho sabíem!

— Gràcies Rafel per haver dit quatre coses de seny.

— I per haver esmentat qui s'ho mereix.

— Així i tot en cabien molts que no hi eren i n'hi havia que...

— El Rector ha tornat escriure un llibre, ah! dels grossos.

— Sa Festa de Ses Monges va resultar banyada però lluïda.

— Campos ha estat el poble de Mallorca on ha fet més fred. Hem arribat als 6 graus sota zero. Així i tot no hem arribat als -7 graus de 1985.

— Costes esbucarà els nius d'ametralladores de sa Ràpita i d'es Trenc. Així augmentarà la superfície de la platja i es contrarestarà la seva pèrdua per la manca d'alga en temps de temporal i pels ports esportius.

— La retirada d'alga de la platja durant l'hivern pot fer desaparèixer l'arena i part de la mateixa platja.

— En unes condicions determinades ja es pot transportar alga d'es Trenc cap a les vaqueries campaneres.

— La manca d'alga ha causat un milió de pessetes de pèrdues a cada vaqueria.

— La policia local de Campos ha de controlar les extraccions d'alga.

— Campos ha estat el segon municipi de Mallorca que ha començat les obres a la costa d'es Figueral de l'estació de transferència de residus sòlids urbans. Aquesta estació ha de servir per a tots els pobles de la comarca de Migjorn.

— El batle de Campos s'ha afecionat molt a un esport no massa usual a Campos: el patinatge.

— Ja n'hi ha que s'empenedeixen d'haver proposat en Prohens i comencen a enyorar en Roig. Estan descontents amb les patinades quasi diàries.

— L'ONG "Infants del món" que presideix Sebastià Roig ha estat reconeguda pel Ministeri de Justícia i Interior. Aquesta obra benefactora té garantida la seva continuïtat.

— L'Ajuntament de Campos ha demanat la declaració de Béns d'Interès Cultural per als escars de la costa.

— Es practica motocros a la platja d'es Trenc. Tanta sort que la policia campanera ja n'ha agafat un parell d'aquests motoristes destructors. Qui deia que no feien feina?

— Han trobat un forat gros, però l'amo té fustes per tapar-lo.

— L'altra revista que es publicava a Campos, sortirà un pic cada dos anys. És una bona periodicitat.

COMERCIAL
RAMBLA
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues
Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

Vos recomanam

- Vetlar En Domingo Ferrari que fent sa monja fent sa monja es farà amunt.
- Visitar les Exposicions de la Fundació Barceló i de la de la Caixa a Palma. Són d'allò millor.
- Estar atents al programa cultural d'aquestes fundacions.
- Estar atents al programa que es prepara a l'Obra Cultural Balear sobre la nova DIADA PER MALLORCA, d'enguany.
- Anar un cop al mes al cine, per oxigenar-vos i celebrar el Centenari.
- Visitar el Museu de Ses Monges dels Sagrats Cors: hi ha coses magnífiques.
- Que no faccu de dictadors, que ja n'hi ha massa que ho pretenen.
- Que conserveu els bons amics, que n'hi ha més pocs que esclata-sangs en un any sense pluja.
- Tenir el comandament del televisor una estona cada un de la família. Perquè sinó sempre veureu pel·lícules. O futbol!
- Els colobrots de TV3. Ara teniu "Nissaga de poder" i "Rosa".
- Anar a veure les exposicions de pintura, almenys una vegada cada any. Tenim bones pintores. I pintors!
- Anar a un concert de música més d'una vegada en la vida.
- Anar a veure obres de teatre en català a Ciutat, en fan de bones i ben divertides.

- Llegir el programa del partit guanyador de les eleccions i marcar-lo ben d'aprop. Exigir que el compleixin.
- Llegir el programa del partit guanyador de les eleccions i observar quantes coses volen fer que perjudiquen la nostra terra. Impedir que ho facin.
- Que penseu un poc també amb els altres i no solament en la vostra còrpora.
- Complir amb les vostres obligacions i reclamar tots els drets que vos pertoquin.
- Que vos desperteu d'una punyetera vegada!

UNITAT D'EDUCACIÓ MATERNAL PREPARACIÓ SOFROLÒGICA A LA MATERNITAT

Assegurances privades

Caterina Cerdà
Tel. 58.24.60
FELANITX

GABINET lladó

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORIA FISCAL I LABORAL
CORREDORIA D'ASSEGURANCES
IMMOBILIÀRIA

Carrer Creu, 12 · Tels. 65.07.81 - 65.21.42 · Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

SANELEC INSER C. B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

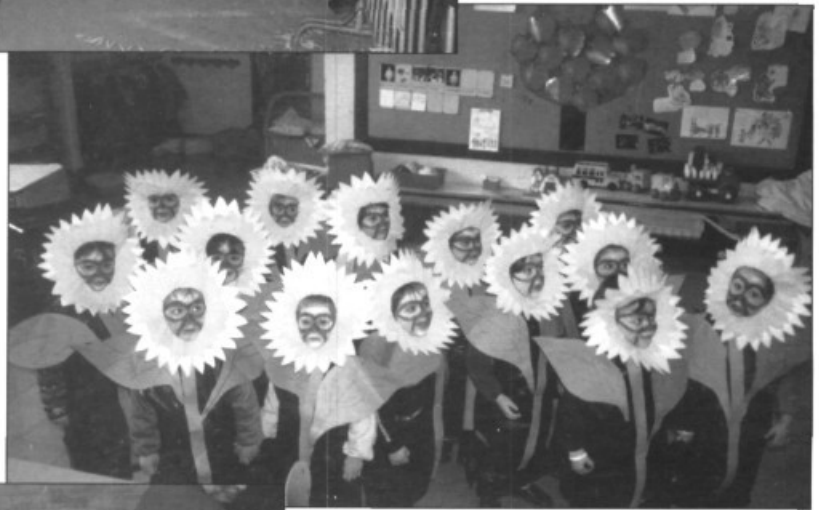
SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73
Carrer Major, 34 • CAMPOS

SA

RUA

1996

CAMPOS

Dificultats pel Batle, Andreu Prohens

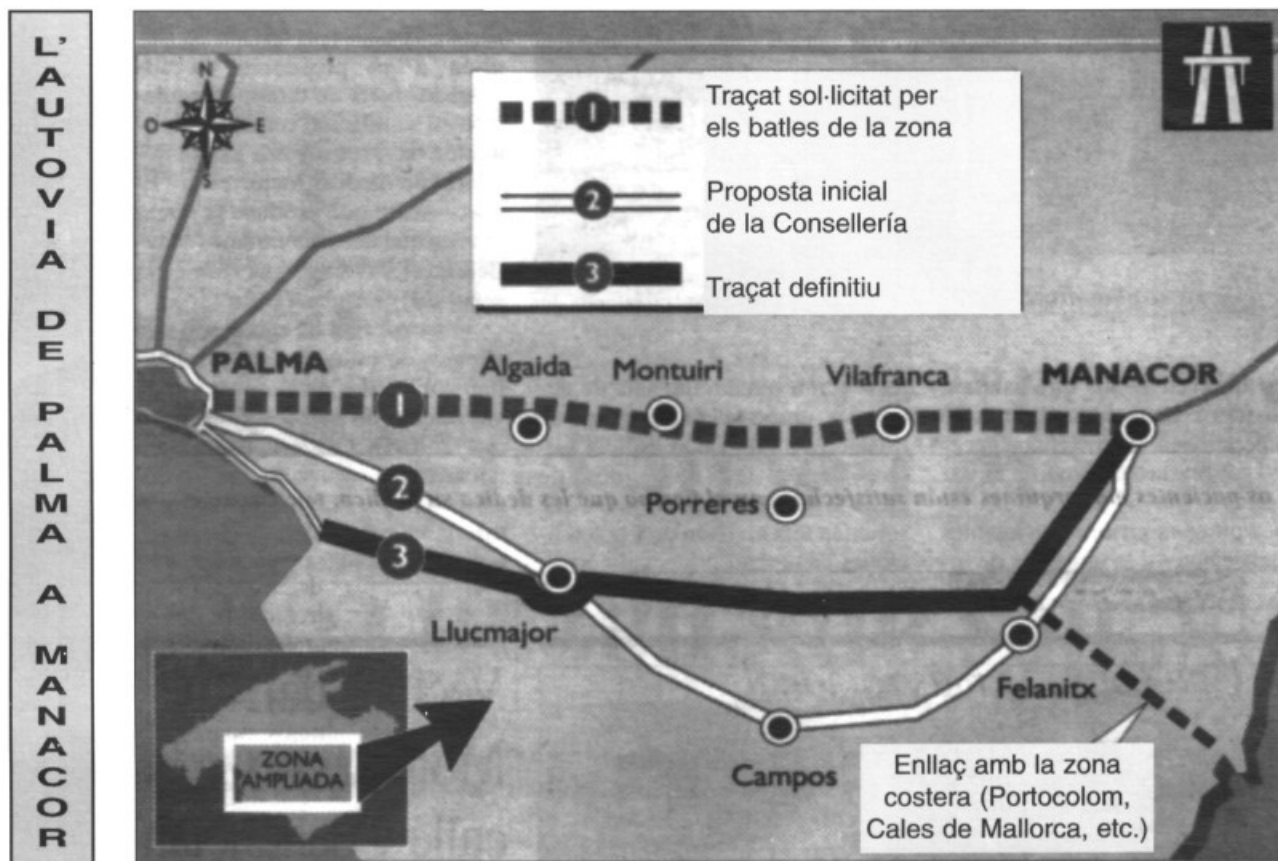
Per Campos, un assumpte que durà coa és el projecte brutal de carretera nova de Lluçmajor a Felanitx, passant entre Campos i Porreres. Desastres més grossos se n'han vist. Vos imaginau quina destroça de finques, de terres algunes productives, quina pèrdua del comerços de Campos i Porreres i pels nostres mercats, restaurants, etc. Destruir per fer més via amb cotxe!

Una altra cosa que convé tenir en compte és com resoldre la qüestió de les xerxes d'aigües (brutes i netes). Comença ser hora a definir moltes coses: preus, serveis, zones d'obres, danys i perjudicis per les obres

i la financiació que serà allò més difícil de resoldre: la política d'austeritat que predica el partit popular a Madrid s'haurà d'aplicar per tot arreu.

Aquí Sr. Batle o jugau fort, jugant-vos-ho tot per al poble, i aquí ens hauríem de treure el capell, o no hi ha res a fer. Ciutat comanda, és cert. Però de més difícils se n'han salvades. Això és política i no partidisme. Deixar els interessos de partit a un lloc i posar els del poble a davant i per damunt tot.

Es Jai de la Sala.

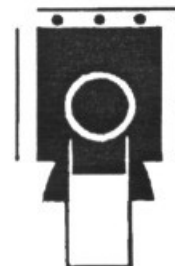
PUBLICITAT A RESSÒ Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

GABINET PSICO-PEDAGÒGIC
Centre de Diagnòstic
i tractament

Estudis individuals i col·lectius
Recuperació d'aprenentatge
Logopèdia - Teràpia

Carrer Silos, 35 - Tel. 65.11.42 - Campos

BUGADERIA
TINTORERIA
SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 · 07630 CAMPOS · TEL. 65.25.27

Un Campos conservador lleva, de 2728, 214 vots al PP

Balears dona 4 Diputats al PP i Eivissa té una Senadora progressista

Cens 5523 - Vots emesos 4212 - a partits 4121 - en blanc 48 - nuls 43

<u>partit</u>	<u>vots 96</u>	<u>%</u>	<u>vots 93</u>	<u>% aug. vots</u>
PP	2508	60,85	2728	-8,0
PSOE	910	22,08	819	11,1
PSM	398	9,65	304	31,2
UM	147	3,56	63	133,
IU-EU	89	2,15	37	140
VERDS	39	0,94	—	—
ERC	13	0,31	20	-35

Les dades dels resultats electorals a Campos no han canviat gaire, tret d'una certa influència, pròpia de les Eleccions Generals, de l'anomenada bipolarització que només té un tímid símptoma amb l'augment que, ara precisament, obté sorpresivament, el PSOE, augmentant 91 vots, el que suposa en valors absoluts (hauríem de tenir en compte la participació) un augment d'un 11,1 % sobre els seus vots i una representació dins el poble d'un 22,08 %, una xifra important.

De totes formes el que destaca a Campos i sobra tot comentari a la vista de la xifra és la aclaparadora majoria de votants del PP, un 60,85 % sobre els vots emesos a candida-

>>>>> Segueix >>>>>>>

8

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Lluçmajor, Km. 1 · Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.63.16.58

tures.

La participació del poble de Campos va esser en torn al 76,26% sobre un Cens de 5.523 (un cens augmentat lògicament respecte al 93) i tenint en compte aquí vots nuls i blancs també. Vol dir que han votat 4.212 persones i això és una mobilització gairebé general que no es fàcil assolir en unes Eleccions.

Una altra xifra que podríem destacar per la seva sorpresa és que el PP davalla en nombre de vots, passant de 2.728 a 2.508, suposa una pèrdua minúscula d'un 8,06 % que hauríem de tenir en compte per analitzar profundament. Primer, com han calat els missatges televisius dels Srs. Aznar i González i segon, com veuen els campaners la política d'Espanya de diferent front a la mallorquina o campanera.

Això ratifica el que sempre hem considerat: els electors, la seva més gran saviesa, és situar-se en unes eleccions concretes. Es vota segons qui segons quan i segons a on i aquesta és una idea que perdura des de les primeres eleccions.

L'augment important de vots

d'IU o d'UM queda en no res si miram el percentatge de participació en el conjunt dels votants.

L'augment de vots del PSM (d'uns 91 vots, un 31,25%) té un interès relatiu però pot indicar clarament, devora un important augment del PSOE (que passa de 819 a 910 vots), una tendència dins l'electorat campaner a mantenir-lo com a tercera força clara en l'àmbit espanyol, deixant de banda altres opcions que romanen dins la quasi inexistència a Campos (ens referim a IU, ERC i, en part, a UM)

Dels resultats per taules electorals (zones) val a destacar que es repeteixen els mateixos esquemes. Si de cas podríem dir que l'única taula on augmenten els vots (referits a 1993) del PP és la de l'Auditori, sector, on el PSM perd 3 vots i el PSOE en guanya 54 dels 91 que ha guanyat a Campos. D'altra banda a la taula de Ses Escoles el PSOE és allà on ha perdut 13 vots mentre el PSM n'ha augmentat 33, i UM 24.

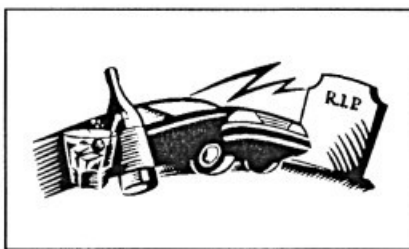
Són exemples que demostrarien que l'electorat campaner és desigual però sempre mantenint una

tònica comuna que és la que preval i que conforma el resultat final.

De Balears dir que tot segueix igual tret de la dada curiosa, si voleu, però d'interès per a tots, que és que la Senadora per Eivissa Formentera serà l'advocada progressista, Sra. Pilar Costa degut a un front comú que han fet tots els partits contra el PP. És una fórmula que té difícil trasllat a altres llocs. Pel que fa a Mallorca, 4 diputats pel PP, 3 pel PSOE, 2 Senadors pel PP i 1 pel PSOE.

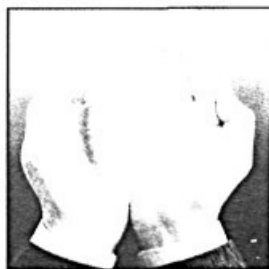
D'Espanya que vos he de dir, que a hores d'ara encara no sabem com acabarà tot i qui ens governarà, i l'estiu que s'acosta sense preparar i diuen que amb menys turistes (sempre ho fan per asustar).

Pere Ollers Vives.

POSI LA SEVA
SALUT EN LES
MILLORS MANS

ET
MEREIXES
EL MILLOR

Si desitja sol·licitar més informació,
ens trobarà a:
MARIA MIQUEL NADAL
C/. Santanyí, 15
Tel. 65.04.01 • CAMPOS

ASSEGURANCES EN GENERAL

PREVIASA
ASSEGURANCES

Conegui els avantatges
que tenen les
assegurances de salut
a PREVIASA.
PER QUÈ NO LES TÉ
VOSTÈ?

GA

Gestoria
ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

Un campaner intenta fer la volta al món en un veler

Antoni Nicolau travessa els oceans en solitari

— Antoni Nicolau

És un jove campaner que tota la vida ha estat enamorat de la mar, afecció, aquesta, que comparteix amb el seu pare, Lluç. La navegació i, especialment, el món de la vela en solitari han ocupat, i ocupen, un lloc important dins la vida de n'Antoni Nicolau.

Fruit de la seva passió marina és la seva pertinença a l'Associació de Navegants Solitaris, de la qual n'és el president.

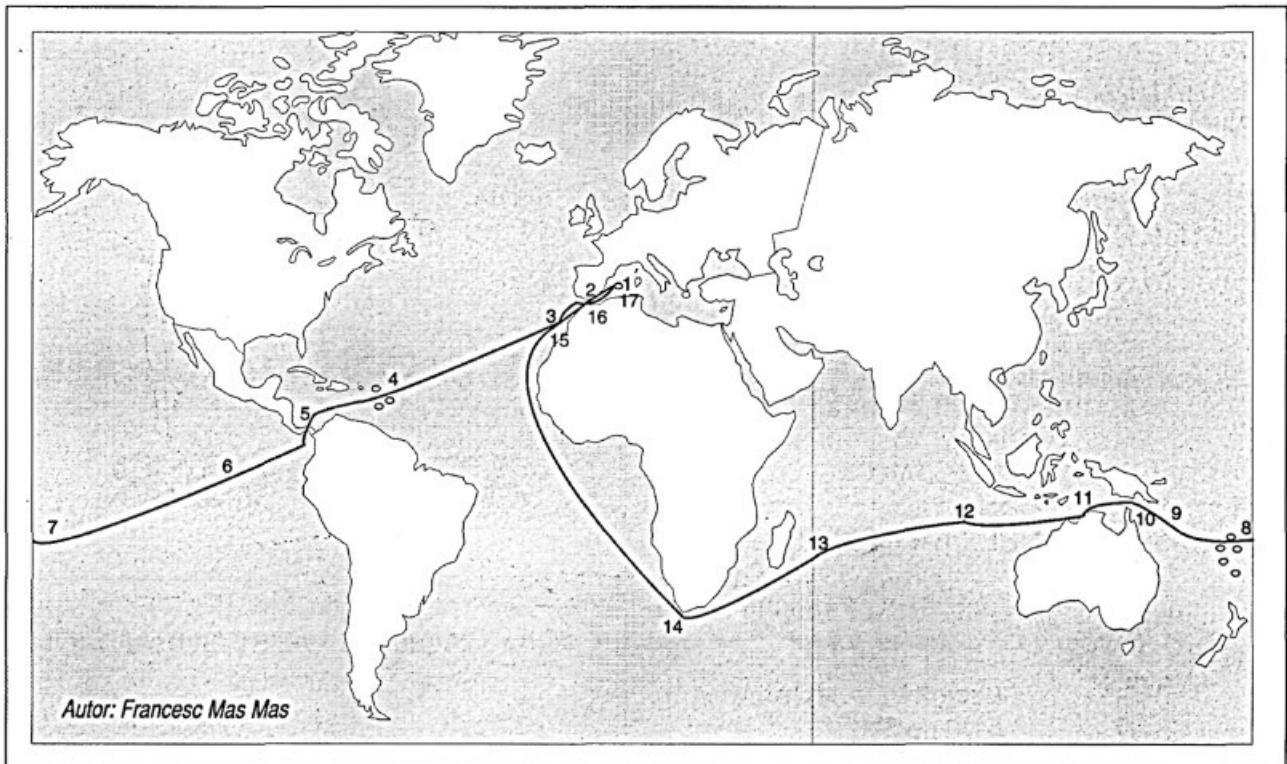
Alguns dels reptes que s'ha anat marcant ja els havia assolit. Però n'hi havia un que el temptava des de feia molt de temps: fer la volta al món tot sol amb un veler. Cinc anys de preparació, sense demanar ajuda a cap entitat patrocinadora, li han calgut per tenir-ho tot a punt per a l'aventura. D'aquesta manera dia 17 de gener sortia del port de Sa Ràpita cap a Gibraltar per realitzar la primera etapa del viatge, que continuà després a Canàries, Illa Martinica i Canal de Panamà, on es trobava en tancar l'edició d'aquesta revista. Les següents etapes el portaran a les Illes Galàpagos, Illes Marqueses, Polinèsia Francesa

(Tahití o Mururoa, on han tengut lloc les proves nuclears franceses), Illes Fidji, Estret de Torres, Darwin, Illes Cocos, Illa Reunió, Illes Canàries, Gibraltar i Sa Ràpita, on està previst que arribi, catorze o quinze mesos després d'haver salpat.

Ressò ha demanat a n'Antoni si voldria tenir informats els campaners i les campaneres del seu viatge. Ell, molt amablement, s'ha ofert a enviar-nos cròniques periòdiques de les seves aventures, que anirem publicant a les pàgines de la nostra revista. Avui vos presentam la primera.

Jaume Lladó

>>>> Segueix >>>>>>

Autor: Francesc Mas Mas

— Ruta que seguirà Antoni Nicolau: 1. Sa Ràpita. 2. Gibraltar. 3. Illes Canàries. 4. Illa Martinica. 5. Canal de Panamà. 6. Illes Galàpagos. 7. Illes Marqueses. 8. Polinèsia Francesa. 9. Illes Fidji. 10. Estret de Torres. 11. Darwin. 12. Illes Cocos. 13. Illa Reunió. 14. Cap de Bona Esperança. 15. Illes canàries. 16. Estret de Gibraltar. 17. Sa Ràpita.

Després d'uns quants anys de preparatius i per raons i motivacions força complexes com per explicar-les en aquestes retxes, el passat 17 de gener vaig començar la volta al món a vela i en solitari. Aquesta és la modalitat més difícil dins l'esport de la vela.

Així, vaig salpar del Club Nàutic sa Ràpita, inicialment amb el meu pare, rumb a Gibraltar.

El repte és intentar fer-la en sentit oest-est, passant pel Canal de Panamà, per l'Estret de Torres (entre Austràlia i Nova guinea) i per Sudàfrica, entrant finalment per l'Estret de Gibraltar i cap a sa Ràpita. Fàcil, no?

El veler es diu **Encís**, té 10,5 metres de llargària i està especialment preparat per aquesta navegació.

Un cop tot llest a Gibraltar, i ja tot sol, vaig esperar el moment adequat per creuar l'Estret, que és un lloc de navegació molt difícil, ja que a més a més de les marees i els corrents (de tres a sis nusos), hi ha molls de baixos, esculls i trànsit.

Després de calcular acuradament l'hora de salpar –unes tres hores després de pleamar– i amb lluna plena, que augmenta la intensitat de les marees, ho vaig fer dia dos de febrer.

El temps era bo i, malgrat un corrent en contra de 3 nusos, vaig passar Tarifa, el punt més meridional d'Europa, ja amb el canvi de corrent i amb aquest a favor, fins a Canàries.

Estic acostumat a navegar i així agaf el ritme aviat. Vaig fer una derrota que passava a unes 120 milles de la punta més occidental d'Àfrica, per tenir marge per córrer si entrava vent fort de Ponent.

Les condicions van ser, amb vents portants, el que em va permetre fer 180 milles (uns 340 quilòmetres) amb un dia. D'aquesta manera, dia sis de febrer a les nou vaig atracar al port Llum de Las Palma.

Ara m'estic preparant per creuar l'Atlàntic, rumb a la Martinica, al mar Carib. Aquesta travessia durarà de vint a vint-i-dos dies.

Agraesc al poble de Campos l'interès que demostra en el desenvolupament del viatge. No hi comptava amb això. És una aventura. La vida és una aventura.

Bon vent.

Antoni Nicolau.
Port de Llum. 12-02-1996

es punt

Les millors marques en:
confecció, gèneres de punt,
corseteria i bany

Creu, 2 • Tel. 65.03.46

CAMPOS

Joan Segura, 5

MANACOR

Motor Ocasíó Campos, S.L. **COM**

COMPRA - VENDA de Vehícles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 65.24.22

07630 CAMPOS

Maria Bover Mulet

Tenda 100

i articles de regal

Es graven figures per a noces, batejos i comunions

Carrer Nou, 1 - Tel. 65.05.30 - Campos

 Ell i Ella
PERRUQUERIA - ESTÈTICA

Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.03.53
07630 CAMPOS

Conversa amb el president de l'Associació de Confraries de Campos

Andreu Ollers Obrador és des de fa quatre anys el President de l'Associació de Confraries de Campos. Aquesta Associació va néixer amb la finalitat de coordinar les cucues que sortien per Setmana Santa i també per posar una mica més de serietat en aquests dos dies de tanta significació per al món cristià.

— Com va sorgir la necessitat de fer aquesta Associació?

—Quan es va fer la 1a Trobada de Confraries a Palma, en Lluç Fullana i en Tomàs Garcies hi varen assistir perquè eren els únics campaners que tenien una confraria amb uns estatuts. A partir d'aquí, ells se'n varen encarregar de posar un poc de concert entre els que anaven a les processons de Setmana Santa, saber qui eren, fer reunions i serà l'any 1989 que es va fer la primera trobada de confreres. Va sorgir una Junta Gestora que va durar fins l'any 1992 i d'ençà d'aquest any es va crear l'Associació estatutària que actualment tenim.

— Quins són els components d'aquesta Junta i com s'eleixen?

— El President som jo, el Vice-President és Andreu Sbert, la secretària és Carme Llaneras i la Tresorera és Mª Àngela Ollers.

La Junta està formada pel President i Vice-President de cada Confraria i per accedir al càrrec de

President s'hi pot presentar qualsevol d'aquests dos.

— Quina és la feina del President?

— L'única feina és que assistim a la Trobada General de Confraries de Mallorca (que cada any es fa a un lloc diferent) i allà feim l'exposició d'un vestit de cada confraria i el seu banderí corresponent. També ens encarregam de cercar qui ha de fer el pregó de Setmana Santa i convocam les Juntes.

Cada confraria té l'obligació d'exposar a l'Associació si té previst fer qualche novetat i amb tres reunions ho tenim arreglat.

Vull afegir que quan anam a la Trobada General les persones que s'encarreguen de muntar l'exposició són en Tomàs Garcies i en Joan Artigues, un any cada un.

— Heu dit que una de les vostres tasques és cercar pregoner. Qui han estat fins ara els pregoners, qui ha de ser enguany i si hi ha hagut qualche negativa a ser-ho.

— Don Guillem Bennàsser que és el nostre Conciliari ajuda molt en la tasca de cercar el pregoner i des de 1988 (que va ser el primer) fins ara han estat per aquest ordre: Gabriel Reus, Guillem Bennàsser, Guillem Pizà, Sebastià Roig, Guillem Julià i Ollers, Antònia Vidal, Miquel Lladó Ayarte, Joan Pomar Miró i enguany ha de ser Sor Margalida Alcover.

Referent a veure si ens han dit que no, he de dir que tots queden molt sorpresos quan els ho proposam però ningú ha dit que no.

— En quin ordre surten les Confraries i per quin motiu?

— Procuram que vagin amb concordança amb la imatge que acompanyen. La primera sé que és la de Sang de Crist i la darrera les Acompanyants de Jesucrist. Respecte a l'ordre de les altres ara no ho record ben bé, però procuram

que les dues que van de vermell no vagin seguides i la resta van en consonància amb el pas que duen.

— Quina és la més antiga i la més nova?

— La més antiga és la de Crist Nazaret que té 63 anys i la més nova, la Mare de Déu de l'Esperança que només té tres anys.

— Totes les cucues pertanyen a l'Associació?

— No, n'hi ha que van per lliure, solen anar davant de tot i no duen el vestit igual. Deuen ser una trentena. No vénen a cap reunió.

— Què és el que llevarieu de les processons i què hi fa falta?

— De llevar segurament no llevaria res perquè ara hi ha molt d'ordre i de posar, hi posaria qualche pas. Aprofitam els passos de l'Església llevat de dos que s'han comprat per la Confraria que els duen.

— S'ha folcloritzat aquesta festa?

— N'hi ha que diuen que sí, però jo consider que la gent que hi va, encara que siguin joves, es comporten molt bé i amb molt de silenci. Que hi ha confreres que donen caramels, sí, és ver, però crec que no té molta importància si es comporten bé.

— Si una persona es vol fer confrere, què ha de fer?

— Posar-se en contacte amb el President o amb qualsevol persona de la Confraria que vol anar i li indicaran com es pot fer el vestit, quina quota han de pagar (que llavors serveix per enramellar el pas) i no gaires coses més. Això sí, recordar que n'hi ha que tenen un número establert i que aquestes no poden admetre més gent.

Antònia Sitjar

>>>>> Segueix >>>>>>>

Dades de les Confraries de Campos

Actualment hi ha 9 confraries a Campos. A continuació detallam el nom, l'any de la seva fundació, el nom del president o presidenta, nombre de confreres, pas al qual acompanyen i vestit que duien.

- **Confraria de Crist Nazaret.** És la confraria més antiga de Campos, va ser fundada l'any 1933 però no serà fins al 1989 que es faran el estatuts pels quals es regeixen en l'actualitat. La presidenta és Maria Àngela Ollers i té un total de 29 confreres que acompanyen El Crist Nazaret. Van vestides de color morat.

- **Confraria de La Passió del Senyor.** Va ser fundada l'any 1973 i acompanyen el pas de Crist fermat a la columna. És una de les més nombroses de Campos, té 73 penitents. El seu president és Guillem Ginard i van vestits amb una capa de color vermell i un vestit blanc.

- **Confraria del Bon Jesús de la Paciència.** Van sortir per primera vegada l'any 1970, però no serà fins a l'any 1982 que apareixeran com a confraria amb estatuts. No acompanyen cap pas i són un total de 41 persones. El seu president és Miquel Pons i van vestides de sac.

- **Confraria de La Mare de Déu de La Soledat.** Aquesta té de particular que quan varen sortir per primera vegada, l'any 1975, ja tenien els estatuts fets. Una de les seves normes és que no admet dones. Actualment està composta de 51 homes i acompanya la Mare de Déu de la Soledat. El president és Lluç Fullana i duen el vestit i la caputxa blancs i la capa negra.

- **Confraria de La Santa Creu.** Fundada l'any 1975. La formen 78 confreres més 13 persones que duen la Creu, que també formen part de la Confraria. Van vestides amb un vestit blanc i amb la capa vermella, igual que la Passió del Senyor, però duen un escut diferent. El seu president és n'Andreu Sbert.

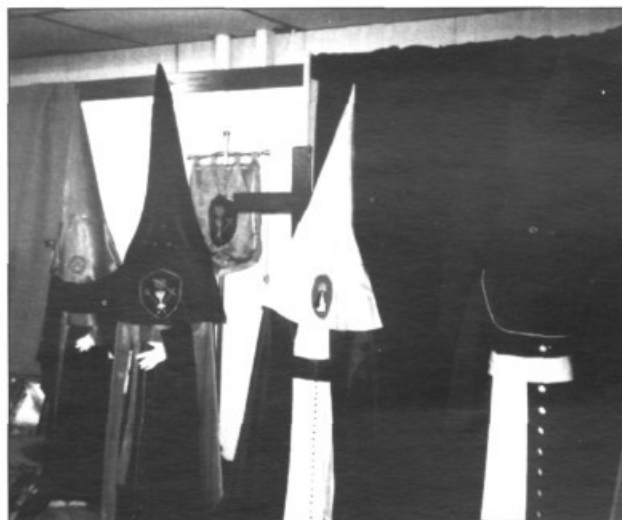
- **Confraria de La Sang de Crist.** Aquesta va sortir per primera vegada l'any 1975 i només estava formada per cinc persones, però ara és la més nombrosa ja que té 91 confreres. El president és Gabriel Sureda i van vestits amb caputxa i vestit negre i capa vermella. Acompanyen La Verònica.

- **Confraria de La Dolorosa.** La presidenta és Antònia Lladó, va ser fundada l'any 1985 i ja quan va sortir per primera vegada ja estava composta per 33 confreres (que simbolitza l'edat en què va morir Crist). Tot són dones i no es pot ampliar. Acompanyen La Dolorosa i van vestides amb un vestit blau obscur i una caputxa lila pàl·lid.

- **Acompanyants de Jesucrist.** Està compost per 28 dones, no van vestides de cucues sinó que van vestides de negre amb manto, "peineta" i un missal. Sortiren per primera vegada l'any 1988 i són les que tanquen la processó.

- **Confraria de la Mare de Déu de l'Esperança.** És la més recent ja que va néixer l'any 1994. Són 26 confreres presidits per Miquela Ballester i van vestits amb un vestit color cru i una capa verda.

A.S.V.

Què fa l'Ajuntament amb les obres a fora vila?

Passejau per la Carretera de Sa Barrala, la de Sa Ràpita, la de Sa Sorda, la de Son Xorc i veureu que les obres de fora vila a Campos duen un descontrol absolut. I això no és bo per al poble i l'Ajuntament hi té a dir i a fer. No basta cobrar i ala, arreglau-vos. Les obres en zona rústica tenen unes limitacions i s'han de complir. Les obres en zona protegida (ens referim a la zona d'especial protecció del Salobrar-Trenc) si es fan ha d'ésser sota una autorització concreta i especial.

L'Ajuntament posa moltes per moltes coses però no vigila les obres i les construccions i això també és feina seva, tenint en compte que pot afectar els veïnats, primer, i segon afecta a tot el poble i degrada el camp i les explotacions ramaderes.

— Aquesta imatge, encara que pareixi la d'un poble, és del foravila campaner.

EL MIRADOR.

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

Dra. M^a del Àngels
Servín Loya

Dentista

(Odontologia en General)

Carrer Bartomeu Ballester, 17

Tel. 65.28.60 • CAMPOS

(Prèvia petició d'hora)

CRISTALLERIA
PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 65.00.95

07630 CAMPOS

TALLER ELECTRICITAT

Toni Ripoll

Electricitat de Vehicles i Barques

Ràdio - cassettes, C. D. i alarmes

Telefonia mòbil

Manteniment d'aire acondicionat

Carburació i injecció

Canvis d'oli,...

Ronda Jaume II, 55 • Tel. 65.24.76 • CAMPOS

BAR
RESTAURANTE
RAN de MAR

Especialitat en Paella i Peix

Es Murters, s/n. • Ses Covetes (Mallorca)

Tel. 64.09.64

Coses de Mestre "Lluent" — Pasco —

Jo vos xerr de ses festes majors de l'any, de quan jo tenia quatre o cinc anys. Lo primer que vos dic és que de llavors a ara hi ha tant d'avantatge com de mi an el rei.

Sa festa més grossa de l'any per infants de tres anys fins a vint o més eren ses de Pasco. Tota sa Setmana Santa era alegria i goig. Es dijous de matí es pares anaven a sa plaça d'es porcs amb sos al.lots. Allà ets amos de possessió i mercaders hi duien es xots a vendre. A Campos no els pesaven, es venien a ui, tant en vui, tant te'n don. Un xot de vint-i-cinc quilos o més valia devers deu pessetes. Ets homos guanyaven una vintena de pessetes sa setmana.

Devora plaça hi havia una taverna que es deia "Ca's Mosset" i

quan havien fet barrina d'es xotet solien anar a fer una copa de seca, que valia dues dècimes, qui cobrava pagava. Fermàvem es xotet p'es coll i cap a ca nostra tot contents. Es divendres dematí el matàvem.

Hi havia cinc dies de festa. Es joves trèiem una mudada nova, i ses al.lotes un vestit. No deixàvem cap funció de l'Església. Sa més guapa era s'"Enqüentro" i s'Endavallament i quan sortíem anàvem a berenar d'es frit de xot i panada i robiol tots plegats. Aquest dia menjàvem a esclatar. A migdia menjàvem burbaies amples i bullit de carn de xot. Quan havíem acabat de dinar besàvem mans a mon pare i a ma mare i els dèiem "molts d'anys".

Horabaixa, a posta de sol, anàvem a plegar mans a padrins i padrines i a concos i ties. Primer de tot, treien sa panada i es robiol. Dèiem "molts d'anys, padrina" i li besàvem sa mà. I ella deia "en vida de tots, Déu te faça un sant". I es padrí mos dava una peça de quatre dècimes. Així era com s'usava, així ho fèiem a ca nostra i tothom.

Plegàvem mans per ses festes bones, plegàvem mans es dia de ses

matances quan havíem sopat i es diumenges quan sortíem de l'ofici. Jo vaig plegar mans fins que va morir sa meva darrera tia.

A vegades es dia de Pasco, es vespre, anàvem a Ciutat a ses títeres, que eren molt guapes. Anar i venir amb cotxo i s'entrada valia quatre pessetes. També solíem anar a sa festa del Ram.

Tota sa Setmana Santa són dies de Passió i si no vos veig bona amor lo meu coret ja s'espanta.

Amb aquesta cançó se veu que Pasco era una festa molt important, però, com diu es refrany, "no es cada dia Pasco".

*Es vostro amic
Guillem Ferrer i Alcover.
(Escrit l'any 1984).*

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 65.03.45

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 · CAMPOS

bo **t**endències
iga ...

*Moda Home / Dona
Exclusiva Texans Caroche*

Major, 4 - Local D · Tel. 65.09.34
07630 CAMPOS

Sabem administrar disciplina els pares i els mestres? (II)

Com es pot fer per mantenir un nivell disciplinari adequat i conservar l'autoritat, tant a les classes com a les famílies? Aquesta era la qüestió que vàrem deixar plantejada a la revista anterior.

Per respondre aquesta pregunta, anirem exposant una sèrie d'exemples i de casos que ens passen sovint amb els nostres fills i/o amb els nostres alumnes, especialment a les primeres edats. Suposem que un infant està fent una acció que no hauria de fer: a casa agafa el telèfon i es posa a pegar cops amb ell com si fos un martell o al pati de l'escola agafa una pedra i es posa a pegar cops contra una mitjanada. Si continua fent aquestes accions el resultat serà el següent: el telèfon quedarà inutilitzat per fer les seves funcions i la mitjanada podrà quedar foradada.

Per evitar el mals anteriors la nostra acció haurà de ser immediata, però ara permeteu-me que reflexioni sobre aquestes accions. Per què està fent allò? Tal volta perquè és un infant dolent? Tal vegada perquè és un malcriat? Senzillament està fent aquelles accions perquè està imitant alguna conducta dels adults, perquè vol cridar l'atenció o perquè desconeix les conseqüències que pot tenir si segueix amb aquella curolla.

Com se sol actuar en aquests casos? Llevant-li el telèfon de mala manera, prenent-li la pedra amb una estirada, pegant-li una planto-

fada, castigant-lo, etc. I com hauríem d'actuar? En primer lloc li cridarem l'atenció perquè deixi de fer el que fa i es posi a fer una altra cosa, li presentarem un altre objectiu, l'engrescarem a fer una acció més profitosa o més divertida i en un altre moment, aprofitarem per ensenyar-li perquè serveix un telèfon, què es pot fer amb ell i què no es pot fer i també quina és la funció d'aquella mitjanada i que es fa amb les parets per conservar-les.

Aprofitarem per estimular-lo cada vegada que està fent coses positives i procurarem fer-ho moltes vegades, en canvi, actuarem de tal manera que hàgin de prohibir poques vegades. Així aconseguirem evitar enfrontaments inútils i que es mantengui la disciplina sense perdre l'autoritat. Quan sigui més gran es notarà que ha rebut aquest tipus

d'educació.

No oblidem que ELS ENFRONTAMENTS CONTINUATS AMB ELS INFANTS CONDUEIXEN A LA PÈRDUA DE L'AUTORITAT DELS ADULTS QUE TRACTEN AMB ELLS I QUE VALEN MÉS 20 ESTÍMULS POSITIVS QUE UN SOL CÀSTIG. Seguirem parlant d'aquest tema.

Joan Lladonet

Taller Mecànic
CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Bar Mercantil

Nova direcció
Lourdes Calafat
Tapes variades i entrepans
Plaça Creu, 23 • Tel. 65.07.27
07630 CAMPOS

Lletres a la tieta

Benvolguda tieta; ben estorat, encara, em pos com sempre a la vostra disposició.

Semblava que seria dit i fet; les enquestes feien palesa una realitat que el poble, en l'exercici d'un dels seus drets fonamentals, no ha volgut ratificar. Tenc els meus dubtes i encara no he acabat d'aclarir si va ser per evitar la majoria del PP, o si va ser per no donar la raó a les esmentades enquestes. Ara

les majories, granades o novelles, hauran d'esperar millor oportunitat.

Fer la quitza és un entreteniment del qual molts en fan llepadits. Aquest costum aviat haurà de contemplar-se com una de les moltes variables que amaguen les vertaderes intencions de vot. No dir sempre el que es pensa potser significatiu, però més encara, i més greu, és no pensar el que es diu; d'això també n'hi ha a voler i no cal anar massa lluny per trobar-ne exemples que ja comencen a ser preocupants; pudir, el que comunment es diu pudir, ja fa estona que poden.

Ara, -Tieta, les resultes del 3 M són una incògnita que s'anirà desvetlant a poc a poc. A la vila no s'esperen canvis massa espectaculars. Fonts, normalment ben informades, insisteixen a mantenir que els nostres interessos no són entre els que es posen damunt la taula de les negociacions; tammateix seria mal de creure que de lluny, ens puguessin resoldre el que d'aprop sembla que no som capaços de destriar.

Jo no sé a vós que us semblarà, però per a mi ha estat una agradable sorpresa que el senyor J. M. Aznar - i no puc recordar el segon llinatge- s'hagi manifestat com un bon coneixedor, i un ferm defensor, de la nostra llengua; potser ara estigui en disposició de fer una visita als seus correligionaris illencs.

La postura de Josep Maria ha tengut efectes immediats a casa nostra; serem un dels municipis pilot en el pla de normalització (sembla conya haver de normalitzar la llengua pròpia) del Govern Balear. L'objectiu és fer arribar l'ús de la nostra llengua a tots els indrets de la vida municipal, i a la mateixa administració. Vatuva'l món! -va dir el Sr. Aznar X- i que coll.... havieu fet fins ara?

Per la meua banda, tieta, faig comptes proposar a la redacció de Ressò que el facin subscriptor d'honor i que cada mes li facin arribar la revista a la Moncloa. D'altres ja l'han proposat com a membre de la RAMP (Real Academi des Mallorquí Pagès).

La comandera ha fet fer coses i més que en farà fer encara. N'haurem de sentir i veure de grosses, però com que per la vila ja estam avesats a veure'n de tot color i mida, difícilment ens podran agafar amb els calçons a tall dels turmells. Au idò, el que hagi de ser serà!

"Dos lluentos, dos punxentos, quatre tripotapos i un arruixador de mosques"

Qui no ha sentit alguna vegada aquesta enginyosa endevinalla? Aquests animalets remugants -com tants d'altres de només dos tripotapos- ens ha mantinguts a l'estaqueta al llarg de distintes generacions, ara però, sembla que passen per una mala hora.

Sotmesos a la voluntat de l'home i a un afany de lucre que no es fixa fronteres, són rebutjats i qüestionats, marcats com a culpables en una situació de la qual en són les primeres víctimes: les vaques del Regne Unit s'han tornades boges!, el desveri dels homes els ha fet perdre el cap, i ara es parla d'aillar sense plantajar-se qui s'hauria d'aillar de qui.

És desesperant haver d'arribar a situacions límit per adonar-nos que som els causants dels mals que patim i els productors d'una història que no sembla poder tenir ni un final feliç, ni, molt manco, una segona part.

Hem volgut i seguim encaparronats en modificar les lleis que han regulat i permès la nostra subsistència, les mateixes que durant milions d'anys han fet possible un món que comença a estar-ne un poc fart de tots nosaltres.

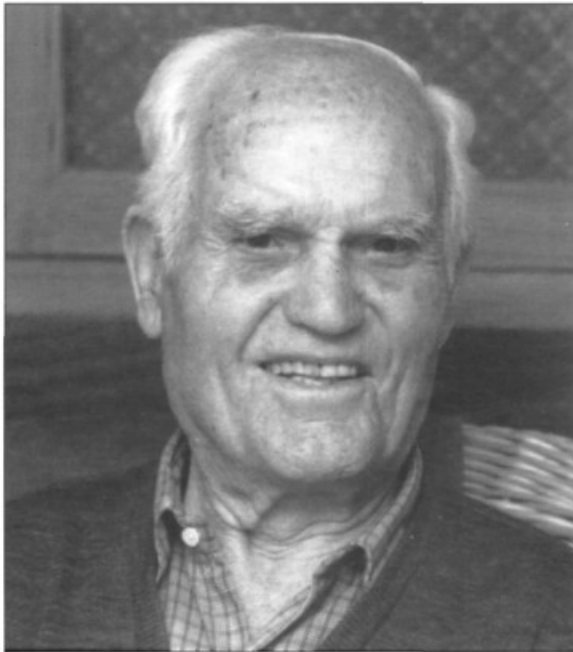
Potser els pollastres mai no arribin a tornar bojós, tal volta per no disposar del temps de vida suficient. Potser arribem a tancar els ulls cada vegada que ens duquem una cullarada a la boca. Potser algun dia ja no hi serem a temps.

De les vaques boges en podem aprendre moltes coses; tard o prest haurem de reconèixer que, malgrat tot, per davant de les coses importants sempre és convenient situar-hi les que realment són imprescindibles; el cementeris en són plens de gent rica.

Res més, tieta, rebeu una forta abraçada i a reveure.

PD. Podeu estar ben tranquil·la, les panades no s'usa fer-les de carn de vadella.

L'amo En Pep Ballester

Josep Ballester i Puigserver, nascut a Campos l'any 1905, als seus 91 anys conserva dins la seva memòria un bagatge de records que tenen, des del punt de vista històric, social i polític un interès extraordinari. L'amo en Pep és un llibre obert, un llibre d'aventures que a vegades posen el pèl de punta si pensam que estan inspirades en fets reals, un llibre de filosofia perquè les seves afirmacions, els seus pensaments, són sempre el reflex d'una saviesa lògica i coherent, un llibre d'història perquè ha viscut -i ha patit- de ple tots els esdeveniments del segle XX i d'una època d'absurditat en què tenir unes determinades idees era delictes. Vist amb la seva perspectiva, no hi ha res del món d'avui que l'espanti ni el sorprengui, però manifesta sempre la il·lusió que els joves d'ara sabran fer un futur més just i més digne per tots.

— Quins records teniu de la vostra infantesa?

— Vaig anar a escola fins als 7 o 8 anys a l'Escola Gran. Només hi havia un mestre. Vaig aprendre un poc de lletra i sempre m'ha agradat llegir, novel·les, diaris, etc. Després, com se solia fer, vaig fer de porquer a diversos llocs. Als 9 anys vaig anar a Porreres a fer de mosso de forner, però em tractaven malament i vaig fugir. Quan tenia 15 anys, tenia mon pare a l'Argentina, i jo també vaig partir cap a allà.

— Què ens podeu contar d'aquella època?

— Allà vaig conèixer un altre món. Hi havia gent de per tot. Els anglesos i els sucs tenien doblers i posaven negocis. Els d'aquí hi anàvem amb el jac foradat i vengam feina i feina. Al principi treballava al camp, de segar i batre, després vaig començar a fer de picapedrer. Allà vaig conèixer el que era el sindicalisme i vaig estar afiliat a una societat de treballadors. També vaig practicar la boxa com a aficionat; és molt saludable practicar algun esport. Aquí la boxa era poc coneguda i quan vaig tornar, juntament amb en "Sec", vàrem moure un poc d'afició: teníem un club i entrenàvem damunt el bar d'en Colau Cos, als Quatre Cantons. En varen sortir alguns campions de

Balcars, com en Pere Joan "Carboner" o en "Mandoixa".

— Com va ser que tornàreu de l'Argentina?

— Quan vaig tenir l'edat de fer el servei militar, m'enviaren a demanar del Consolat i em digueren que havia de venir cap aquí. Jo vaig dir: - "Què guanya allà un soldat?, -Vint cèntims diaris -em digueren- , -idò guany més aquí". Aleshores vaig ser declarat pròfug, però després de tant d'anys enyorava la família i l'any 33, amb la República, vaig poder venir. Record que aquí tot ho trobava petit i em pareixia que la creu s'havia acostat a ca nostra.

"Al foraviler, el tenen per no-res i és el qui mantén el món".

— I aquí vingueren uns anys difícils...?

— Al principi vaig anar a fer feina a foravila, però aviat vaig començar a fer de picapedrer. Vaig ser un dels fundadors i el president a Campos de la Unió Obrera, que era un sindicat que englobava tots els sectors: picapedrers, fusters, ferrers... i pagesos, que era el més nombrós i el

president del qual era en Jaume "Bastard" (que va ser afusellat). Els senyors duïen la gent enganada i, sobretot quan es parlava de la Llei Agrària, pensàvem que n'hi havia que tenien enviats allà dins per fer anar les coses malament, i qualche vegada els vaig haver de recordar que allò era un grup d'unió i no de brega.

— L'any 36 començà la Guerra Civil. Com visquéreu aquells fets?

— Un vespre em vingueren a cercar dos homes i em dugueren a tancar a l'Escola (avui Auditorium). Érem devers 15 o 20 presos i se'n dugueren uns quants i ja no tornaren. Deien que els mataven al cementiri de Porreres. Hi havia molta tensió i molta violència. Per aquell portalet per on sortíem a *recreo* quan anàvem a escola, ara els feien sortir per pegarlos, fer-los beure oli de *ricino*, i maltractar-los. Qualcun el penjaven pel braç dret, perquè no l'havia volgut alçar, i de tant en tant li pegaven. Allà hi estàrem devers un mes i després ens traslladaren a Palma, a Can Mir, que eren uns magatzems (avui Sala Augusta) que havien convertit en presó.

— Què recordau d'aquell lloc?

— Crec que hi havia més de mil homes (les dones estaven a "Las Hermanitas"). Per menjar duïen uns

calderons de moneiatos bullits amb qualque os i un poc de sèu i molta terra. Quasi cada vespre feien sortir uns quants homes. Si el qui duia la llista, que era també un pres, deia "vos posen en llibertat" era que els amollaven, i si deia "vos duen a ca vostra" era que els mataven. Deien que els duien a tirar a Sa Penya Xapada, anant cap a Formentor.

— **Per què tot això? Quina justificació podien tenir aquestes aberracions?**

— No hi havia cap motiu ni ningú tenia cap culpa. Però s'havien d'imposar i havien de tenir la gent com a conills. Havien de fer por i en varen saber fer. Perquè em tancaren no ho he sabut mai. Jo rebia una revista que publicava el Partit Comunista, però ni estava afiliat ni res. Però bastava que qualcú t'acusàs, que qualcú digués que havies dit una cosa i ja havies rebut. Jo havia acompanyat una al.lota i estant dins Can Mir em va escriure i poc després, no sé si per això, vaig saber que l'havien tancada a ella i a sa mare. A Can Mir em digueren: "Només vos han agafat per jutjar-vos i segons la Falange, segons l'autoritat eclesiàstica, segons l'alcaldia i segons la Guàrdia Civil estau net, però no vos podem amollar fins que no tenguem ordres del Governador". I amb això passaren prop de tres anys.

— A Campos n'hi havia que jo em pensava que eren del Partit Comunista i després resultà que varen ser "falangistes de primera línia", amb vestit blau i pistola; aleshores, quan em prenién declaració els ho vaig dir: "què m'heu d'anar a demanar, i vosaltres en sabeu més que jo, d'això".

— **Estant a la presó, quina relació teníeu amb l'exterior, vos arribava informació o estàveu incomunicats?**

— A ca nostra m'enviaven la roba neta dins un caixó d'eines que tenia un doble fons i allà m'hi podien amagar qualque cosa de menjar, però una vegada hi varen posar coses massa grosses, una ceba ..., per a un company vegetarià (En Mateu "Vic") i m'ho descobriren i el m'espenyaren.

Una vegada vaig enviar a demanar una màrfiga de palla per jeure i vaig dir que m'hi posassin qualque paquet a dins, però les famílies d'al-

"Un qui trepitja una terra que no és la seva el primer que ha de fer és aprendre la llengua, els costums i les lleis".

tres campaners que ho varen saber (n'hi havia deu o dotze) també hi volgueren ficar qualque cosa. Quan en Reviu, de l'empresa de transports, va amollar la màrfiga a terra es va trencar una botella d'oli i degueren veure fressa. M'enviaren a demanar: "-tu esperes una màrfiga de palla?", "saps quants de paquets hi ha hagut a dins?", "nou!".

Record que per comunicar alguna cosa i que no se'n temessin ho fèiem amb un paper de fumar amagat darrera un botó, perquè les cartes només podien tenir set o vuit retxes i segons què deien ja no arribaven.

De Can Mir vaig passar al castell de Bellver, fèiem carretera, i després a un camp de concentració que hi havia a Pollença. Estant allà record que varen dir que es faria un intercanvi amb presos de la zona roja i molts varen sortir voluntaris.

— **Com vàreu passar aquells anys de post-guerra?**

— Hi havia molta gent que patia fam. A foravila encara estaven mig bé perquè, al foraviler, el tenen per no res i és el qui mantén el món, perquè de foravila en surt tot, però molts de pagesos varen rebre fort perquè

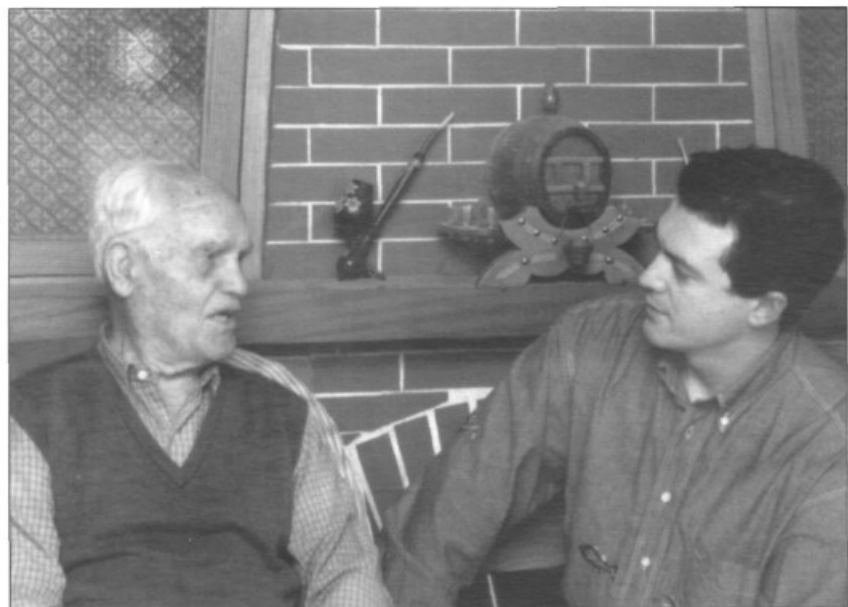
havien d'entregar un tant per cent del gra i qualcun després no tenia per tornar sembrar. Molts havien de fer embulls: batién una mica d'amagat, molien a ca seva (dins un murter o amb un molinet). Jo vaig fer de picapedrer a Ciutat i me'n duia un pa i estava empegueït de menjar davant els altres. Qualcú hagués mort un home per un pa.

— **I quan va ser que partíreu cap a Alger i per què?**

— Per aquí no estàvem a pler. Primer vaig fer partir en Joan "Poixant". Feia bastants d'anys que estava amagat a l'hort de ca seva. Tenia un amagatall dins el pou i un dins una pallissa. Però s'havia confiat molt i hi havia gent que l'havia vist. Jo hi anava qualque vespre a veure'l i li ho vaig preparar per partir. El vaig fer tallar-se els cabells i afaitar-se, que feia molt que no s'arreglava li vaig enviar un cotxe que el dugués a la barca que partia d'Andratx. Al cap de devers un any vaig partir jo.

— **Com va ser aquell viatge, ho recordau?**

— I bé! Ens costava 2.000 ptes. a cada un. El cotxe ens dugué, per dins una pleta, fins allà on hi havia la barca i a sortida de sol érem davant Cabrera. Era un llaüt no molt gros. Feia un poc d'aigua i de tant en tant havíem de treure-la amb un pot. Quan el motor marxava, perdia petroli i durant una estona tot va prendre i haguérem de fer moltes grapades per poder apagar el foc. Hi venien dues dones i un parell d'al.lots, que anaven abaix, i els cinc o sis homes estàvem

voltant el pal enganxats amb els braços, colze per colze. Durant els tres dies que durà el viatge trobàrem bastant de mal temps, les ones ens passaven per damunt, però arribàrem i ho podem contar.

— **Com vos reberen a terres africanes?**

Tot d'una en arribar ens tancaren a la presó. Érem indocumentats i per poder estar allà havies de tenir domicili fix i un contracte de treball. Al poc temps ens amollaren i vaig anar a veure en "Poixant". Ell feia de fuster i tenia un piset llogat, era una saleta de devers dotze metres quadrats amb un excusat comunitari. Jo vaig viure amb ell bastant de temps. Al principi jèiem en terra, damunt mantes, però després compràrem uns somiers plegables. Ell feia feina enfora i es feia el menjar cada dia per dur-se'n, i els diumenges comprava un pollastre viu al mercat i en dinàvem. Però va passar que en Joan es posà malalt i va morir a l'hospital de tifus. Aleshores jo estava a la presó i quan vaig sortir vaig trobar el pis percintat i ni tan sols vaig poder entrar a cercar les meves coses, em vaig quedar sense res.

— **No tinguéreu problemes amb l'idioma?**

— No. Vaig començar tot d'una a fer feina de picapedrer i poc a poc, amb els manobres, vaig anar aprenent coses del moro i sobretot el francès. Quan un ho té necessari i es veu obligat n'aprèn aviat. Una vegada un policia em va dir: "Un que trepitja una terra que no és la seva el primer que ha de fer és aprendre la llengua, els costums i les lleis". Després venien contrabandistes (un germà meu que anava un poc d'això els donava la meva adreça) i em venien a cercar perquè els ajudàs i els fes d'interpret. Duien bessó cap allà i tornaven carregats de peces de motor, cardans i capses de bolles...

— **Heu dit que vàreu tornar estar a la presó. Per què vos tanca-**

ren aquesta vegada?

— Vaig voler provar de fer qualche viatge de contraban i vaig comprar una barca. Però el primer viatge ja va anar malament. Vaig dur te i sucre i me'n duia bessó. Però el motor s'espenyà i anàrem a la deriva uns quants dies. Quan a la fi arribàrem, la policia ens agafà i m'ho requisaren tot, em posaren una multa de tres mil francs i, com que no la podia pagar, em tancaren a la presó. Hi vaig estar devers un any, però no vaig estar malament, perquè hi feia de picapedrer i per això tenia cada dia una capsa de tabac i un tassó de vi. Em vaig guanyar la confiança dels gendarmes perquè vaig fer feines difícils: vaig reforçar els fonaments d'una nau molt gran que tenia cruïes i vaig fer una ventalla a totes les garites. Finalment, vaig aconseguir els doblers per sortir, però no em deien

"Les persones no som animals i conversant es pot arreglar tot, i no amb la violència".

res. "Sé que han arribat els doblers, per què no m'amollau?" -els vaig dir. "Quan hagi acabat les garites" -em respongueren.

— **Com passàreu la resta d'anys que visquéreu allà?**

— Tenia feina de picapedrer i vaig viure uns quants d'anys a un hostal. També vaig treballar per una empresa que feia cases prefabricades. Ho transportaven tot fet, trespol enrajolat i tot, amb camions de dur tanques de guerra. Jo m'encarregava del muntatge i dels acabats. Després mare no estava bé i allà les coses es posaren malament. Hi havia conflictes perquè els moros, com és natural, volien ser amos de ca seva i els qui feien feina per als francesos eren con-

traris.

— **Durant els anys de dictadura tinguéreu alguna relació amb el Partit Comunista?**

— Poca. Fèiem alguna reunió d'amagat, a Palma, sempre a llocs diferents. Teníem una petita premsa amb lletres de motlle i a vegades editàvem pesquins i els tiràvem. A en Franco molta gent li besava els peus, sobretot perquè hi anava la coca. Però hi ha fets que són massa greus i crec que varen deixar el cove tan ple i tan ple que qui més qui manco s'estima més sols no pensar-hi.

— **A les primeres eleccions democràtiques vos presentàreu a una llista.**

— Sí, però el P.C. a Campos no ha tengut mai gaire parròquia. A més, la gent fa gent i si no haguessin llevat els que varen llevar d'enmig avui hi hauria possiblement més varietat d'idees.

— **Què pensau del món actual i com veïu el futur?**

Avui les coses són diferents. Ara ja no hi ha senyors com un temps i tothom sap lletra. Els joves d'ara estan més preparats i tot depèn d'ells. Però molts de problemes que hi ha és per no conversar. Les persones no som animals i conversant es pot arreglar tot i no amb la violència. A mi sempre m'ha agradat conversar i no hi ha hagut cap capellà ni cap senyor ni ningú que m'hagi acabat les paraules.

— **Les memòries de l'amo en Pep podrien omplir moltes pàgines prou interessants. Valguin, de moment, aquestes quatre pinzellades en forma de conversa com a reconeixement dels seus mèrits i com a contribució al coneixement de l'admirable biografia d'un personatge que, com molts altres, ha hagut de viure un munt d'experiències no sempre agradables i amb unes circumstàncies sovint desfavorables.**

Sebastià Covas.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - CAMPOS

Un campaner es perd a la muntanya i és rescatat per un monitor d'esquí

Patxi Blasco va haver d'aguantar temperatures de -26° C mentre tothom el cercava

Patxi Blasco, un jove campaner que estudia segon de BUP a l'institut Maria Antònia Salva de Lluçmajor va patir una autèntica aventura quan, per espai de tres hores es va veure perdut dins la neu a Port Ainé, al pirineu lleidatà.

Tot va començar dia desset del passat mes de febrer, quan alumnes de segon i tercer de BUP de l'institut llucmajorer partiren de viatge a la neu. Arribaren el diumenge dematí i el dilluns anaren cap a les pistes per rebre classes d'esquí. De les dotze a les dues del migdia els monitors els hi ensenyaren les tècniques bàsiques d'aquest esport. Després dinaren i pogueren tornar a les pistes a practicar lliurement.

A les quatre i mitja en Patxi i un amic seu es llençaren amb els seus esquís. Com que el seu company ja tenia una certa experiència com a esquiador, prengué la pista negra, la més difícil, mentre que en Patxi es conformà amb la pista verda, que, teòricament, tenia manco dificultats.

Després de davallar uns centenars de metres en Patxi es va trobar amb la desagradable sorpresa que la pista estava tallada. Però ell no es va assustar i va decidir continuar fins a trobar-ne la continuació. Però això va ser més difícil del que havia calculat i ben prest el jove

campaner es va trobar perdut.

Va davallar durant un cert temps, fins que va començar a nevar. Es va haver de treure els esquís i se'ls va carregar perquè el terreny era massa blan i s'enquellava. Però els esquís, damunt les espatlles, resultaven de cada vegada més feixucs i a més tenia mal de fer aguantar-los perquè s'havia romput el dit gros de la mà esquerra. Així que poc després va haver de deixar els esquís i continuar a peu.

En Patxi estava atemorit i la neu ja li arribava a la cintura. Va arribar a una esplanada que, de lluny li havia semblat una pista, però no ho va ser.

Va canviar d'estratègia i va començar a pujar, amb la intenció d'arribar a les telecadires, però ben prest va acabar les forces i es va haver d'aturar.

A les sis de l'horabaixa va sentir renou i es va posar a cridar. I crida i crida fins que el rescatà un monitor de Port Ainé a les set i mitja del capvespre, quan ja feia una bona estona que feia fosca i ja acabava la veu. Estigué escanyat tota la resta del viatge.

El monitor el va acompanyar fins a una moto de neu, la qual el dugué a les instal·lacions de les pistes. Després encara li quedà una

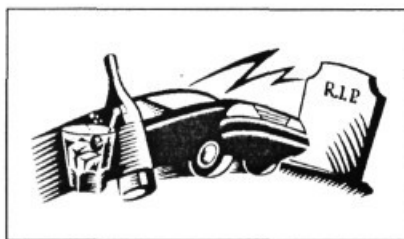
estona de camí per retrobar-se, a l'hotel, amb els seus amics i companys que l'esperaven ansiosos i quasi tan regirats com ell.

Més tard en Patxi va saber que l'havien trobat a uns tres quilometres de les pistes i que havia hagut de suportar unes temperatures que anaven des dels 26 graus sota zero, la mínima, fins als 16 graus sota zero, la màxima. Però ell confessà que "en aquell moment no penses amb el fred, només penses que estàs tot sol i que vols que et trobin. Del fred ni te n'adones".

Els seus pares, Francesc i Isabel, cada vegada que recorden la malifeta pensen amb el que hagués pogut passar si els monitors no haguessin pogut trobar el seu fill de tota la nit.

En Patxi, per la seva part, diu que l'any que ve vol tornar anar a la neu. Però confessa que ha après la lliçó i que aconsellarà a tothom que no esquiï mai tots sols.

Jaume Lladó

FIO
CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Ciclos Serra

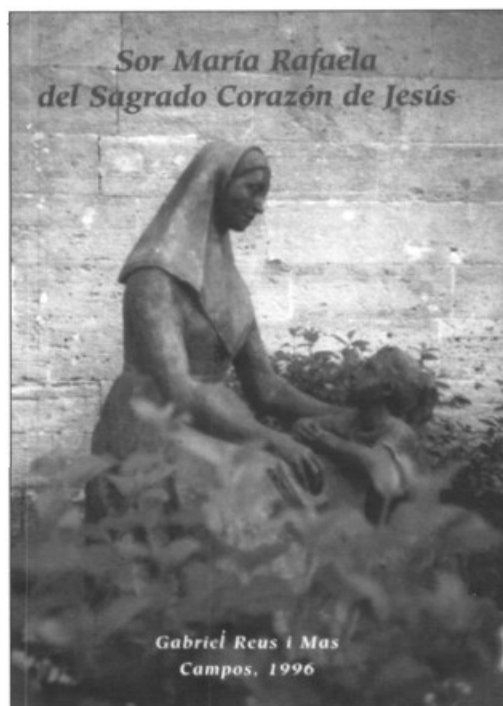
Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Nova biografia de Sor Maria Rafela, en castellà

Un cop més gràcies a la tasca permanent del Rector, Gabriel Reus, tenim a l'abast una completíssima biografia de Sor Maria Rafela, Sa Mestra Casesnoves. Abasta tota la seva vida i obres i més allà explica també el Procés de Beatificació en marxa i l'extensió perdurable de la Congregació Religiosa de les Missioneres dels Sagrats Cors, la qual ha col·laborat en l'edició, com era lògic, d'aquesta obra diríem que cabdal, avui per avui, per conèixer Sor Maria Rafela. Per raons que suposam d'extensió per totes les Cases i Convents de les Monges, s'ha publicat en castellà. Esperam ben prest, poder veure una versió catalana com pertoca.

65 capítols amb profusió de documentació i cites textuais, a més de fotografies, algunes històriques i totes al·lusives, constitueixen l'estructura de l'obra que ja fou presentada pel Dr. Mn. Gabriel Ramis, el dia 9 de març en motiu de la commemoració de l'aniversari de la Mort de Sor Mª Rafela.

EL 1996: 100 ANYS DE L'APLEC DE LES RONDAIES D'EN JORDI DES RECÓ

L'any 1996 serà l'any dedicat a la commemoració dels 100 anys de l'Aplec de les Rondaies d'en Jordi des Recó de Mossèn Antoni Maria Alcover. Per aquest motiu, les institucions han elaborat un programa d'activitats en home-

natge a aquest il·lustre personatge.

En primer lloc, s'ha elaborat un logotip que representarà totes les activitats que es duuin a terme amb aquest motiu, també es presentaran publicacions diverses com El món de les rondalles mallorquines, la Biografia de Mossèn Antoni Ma Alcover per Gabriel Janer Manila,

l'Epistolari familiar de Mossèn Alcover, realitzat per Gabriel Barceló i l'Institut d'Estudis Baleàtics editarà una publicació sobre les rondalles mallorquines i Mossèn Alcover. Aquesta publicació permetrà la participació de les institucions de Menorca, Eivissa i Formentera perquè es pugui tractar el tema de les rondalles en aquestes illes.

L'Obra Cultural Balear és una de les moltes Institucions que formen part de la Comissió Organitzadora d'aquests actes.

Els dos col·legis campaners, guardonats en el concurs "Crea un periòdic"

Els dos col·legis de Campos, Francesc Joan Ballester i Joan Veny i Clar, han estat guardonats en el concurs "Crea un periòdic" que organitzaven els grans magatzems El Corte Inglés, amb motiu de la festivitat del dia del pare. El jurat que va fallar el premi estava format per: Josep Ramis (Director de Departament de Relacions Externes d'El Corte Inglés), Bartomeu Homar (El Dia del Mundo), Josep Rosselló (president de l'Associació de Periodistes de Mallorca), Bibi (dibuixant del diari Balears) i Margalida Mascaró (suplement Escola Viva

d'Última Hora). Els premis han recaigut sobre 11 col·legis, dels quals el primer ha estat el C. P. Sant Josep de Maó, que se'n duu 500.000 pts i un trofeu, i entre els altres 10 es troben els dos col·legis campaners, que se'n duen 20.000 pts i un trofeu. També cal destacar que l'equip de redacció del col·legi Fra Joan Ballester ha obtingut un dels premis destinats en aquests.

CERTAMEN NACIONAL PER A JOVES PINTORS

Es convoca el Certamen Nacional per a Joves Pintors organitzat pel ROTARACT CLUB en el qual podran participar tots els joves d'entre els 16 i 28 anys que no hagin exposat individualment. Cada participant podrà participar fins a un màxim de 3 obres i els premis seran els següents: Primer Premi de 100.000 pessetes donades per la Direcció General de Joventut i el segon premi de 60.000 pessetes donades pel Consell Insular de Mallorca.

Aquest Certamen serà del 9 al 18 d'abril i els interessats es podran posar en contacte amb el conseller de Cultura del Consell Insular de Mallorca, Damià Pons o amb Rotaract club, Avinguda de Jaume III nº8 de Palma.

Exposició a Campos "Objectes de Llum"

L'Exposició inclou 50 hologrames de diferents tipus i mides, des d'espectaculars dimensions de més d'un metre fins a estereogrames on es pot veure una seqüència de moviment.

Les tècniques de realització són bastant variades, i l'exposició inclou una àmplia mostra: hologrames de reflexió (Denisyuk, pla-imatge, pseudocolor, una i diverses vies), hologrames de transmissió d'arc iris, realitzats amb diferents tècniques, hologrames efectuats amb làser d'impulsos, estereogrames integrals i multiplexats, hologrames gravats de producció industrial (embossing).

La mostra també inclou diferents exemples d'utilització d'holografia en el món artístic, amb configuracions fantàstiques, jocs de color, barreja d'elements reals i imatges hologràfiques...

VA MORIR SOR ANTÒNIA DEL SALVADOR

Hem tingut notícia que dia 5 de gener moria a Selva la monja franciscana, filla de la Misericòrdia, Sor Antònia Serra Cañellas, natural de Pòrtol, més coneguda dins

Campos com a Sor Antònia del Salvador. Tenia 72 anys i en duia 50 dedicats a la vida religiosa. Tota la seva vida la va viure dedicada a l'ensenyança dels infants i com sagristana de la parròquia del poble on era destinada. A Campos hi va estar molts anys (des del 1966 al 1978) i va ensenyar a llegir i a escriure a molts dels que ara tenim una trentena d'anys.

Des d'aquí la nostra gratitud i un carinyós record.

— Parvulari curs 1966 - 67

Aniversari de la Mort de Sor Maria Rafela S'institucionalitza l'Ofrena Floral al Monument

Dissabte 9 de març, un dia després del 97è Aniversari de la Mort de Sor Maria Rafela, La Mare Fundadora de les Monges dels Sagrats Cors o també coneguda com Sa Mestra Casesnoves per fer esment a la seva tasca inicial i a la seva procedència.

Amb una missa solemne presidida pel Dr. Gabriel Ramis, Vice-Postulador de la Causa de Beatificació de la Serventa de Déu, Sor Maria Rafela, campanera Il.lustre, va començar a les 5 de l'horabaixa la festa. Concelebraven altres capellans campaners (Mn. Guillem Bennàsser, Vicari, Mn. Miquel Mas, el Canonge Sr. Josep Ollers, Mn. Miquel Lladó). El Rector no concelebrà per motius de salut, encara que fou present. Hi hagué una massiva assistència fins i tot en un dia fredolenc i malmenador.

Acte seguit, es presentà pel Dr. Ramis, Vice-postulador y Professor de Litúrgia a una Universitat Romana, el Llibre del Rector Gabriel Reus, sobre la biografia de la Mare Fundadora, potser, la biografia més completa i més novedosa i actual sobre Sor Maria Rafela.

Després s'acudí de forma també massiva, repetim, en un dia de fred i mal temps, a fer ofrena floral al Monument de Sor Maria Rafela,

situat a davant el Convent de Sant Francesc de Paula. Després, amb no tanta gent, per les impertinències del temps, es va visitar el sepulcre on romanen les despulles mortals de la Fundadora i les companyes, a la Capella del Convent de les Monges.

Una "Diada" per a celebrar i commemorar la nostra Filla Il.lustre, Sor Maria Rafela, des d'una doble vessant, humana i religiosa.

S'Esquella.

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Ca'n Juan

BAR - HAMBURGUESERIA

Enginyer Gabriel Roca, 61

Tel. 65.63.72

COLÒNIA DE SANT JORDI

Kabals
OBJECTES DE REGAL

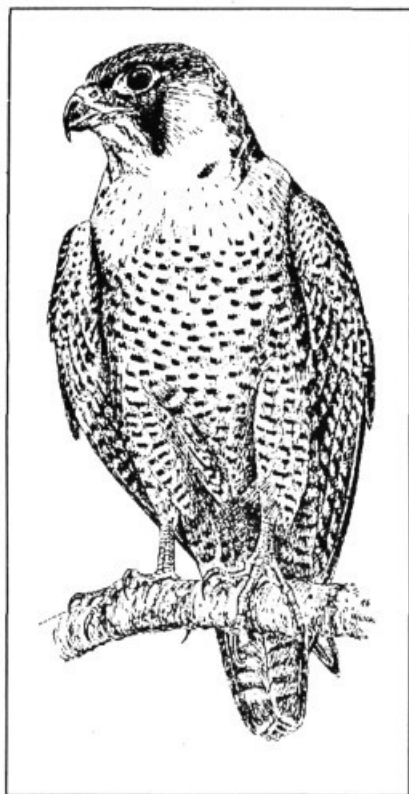
C/. Plaça Major, 9 • Tel. 65 02 29 • 07630 - CAMPOS

Sa Joieria

Argenteria i Rellotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

El Falcó, amic o enemic

El Falcó Pelegrí, com tots sabeu és un rapinyaire, un au que només s'alimenta de carn i d'altres animals com insectes i petits invertebrats. Les relacions entre el Falcó i l'home sempre han estat molt intenses i canviants. Durant l'Edat Mitjana, el Falcó era símbol de poder i riquesa; tots els nobles tenien els seus Falcons per caçar i eren uns autèntics mestres en les arts de la cetreria. La fama dels Falcons mallorquins, forts i nobles, travessà fronteres de la mà del Rei En Jaume I, gran admirador d'aquestes aus.

En el segle XVIII, les relacions

entre l'home i el Falcó començaren a discrepar. Es va convertir en un animal odiat i va ser perseguit a tot temps i de tota manera, fins el punt que es donava una suma important de diners si es matava un rapinyaire i es duia davant les autoritats per exhibir-lo davant de tot el poble. Un altre factor important va ser l'ús de DDT; aquest nociu pesticida va estar a punt de fer-lo desaparèixer en algunes zones d'Europa i Nord-Amèrica.

Científics de molts de països d'Europa l'estudien i estan demostrant que són uns ocells a tenir en compte, perquè ajuden a mantenir els camps nets de rates i d'altres animals que poden convertir-se en plagues. Per això des de 1966 tots els rapinyaires estan totalment protegits per la seva gran funció dins la natura.

Fa 30 anys hi havia més rapinyaires que ara, però també hi havia més ocells, més conills, més perdius; una de les causes més importants és que hem contaminat la natura, que hem esvaït espècies, que hem modificat els paisatges de manera que res és com hauria de ser.

Un dels principals afectats de l'acció dels Falcons són els colomistes. Certament, els Falcons cacen coloms i són el seu aliment des de sempre. Això produeix una certa ràbia i impotència a tots els colomistes, ja que assumeixen amb indignació els atacs dels Falcons als seus esbarts. Els Falcons avui també seleccionen els esbarts de

coloms i ajuden a mantenir i millorar la raça, perquè una cosa és certa i és segura, que sense l'acció continuada dels Falcons, sense la seva velocitat i el seu poder, els coloms tampoc serien tan ràpids ni tan àgils en els seus vols. Naturalment, és un preu car i a més la selecció és estadística; normalment cacen els coloms més lents o els menys sans, però també alguna vegada aglapeixen un campió que ha costat molts de diners, però la natura és així i poc es pot fer. Pot ser útil que a les amollades de coloms n'hi hagi alguns de poca qualitat, que si són més lents atrauran preferentment els atacs del Falcons.

De tot aquest tema se n'està parlant amb la Federació Balear de Colomofília, i és segur que trobarem una forma de compaginar el noble esport de la Colomofília i la conservació de la nostra ja maltractada natura, perquè ara és responsabilitat de tots col·laborar per a restaurar l'equilibri del nostre medi, si és que encara hi som a temps.

Es fan estudis per a saber més dels rapinyaires.

Es protegeixen els espais que encara resten naturals.

Es fan plans de conservació.

Guillem Burguera

Pintures Recó

Tomàs Mas Salom

Vázquez Meilla, 2 Tels. 850704 - 850205 CAMPOS

**PRODUCTES
ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. · Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

A on arribarem?

NACIONALISTES DE MALLORCA

El Grup Municipal Nacionalista-PSM vol manifestar, una vegada més, la seva preocupació davant una situació municipal que s'està degradant per moments.

Les actituds i la manera de fer mostrades per la majoria municipal, al llarg de quasi un any de govern, van esvaint les poques expectatives de millora que ens havíem format. Es cometen, i es superen, els errors de sempre i, darrera una façana de bones intencions, la desconsideració i la raó de la força segueixen essent els principals arguments d'una majoria prepotent i que es creu infal·lible.

No és el moment, ni el lloc, per repassar totes i cada de les actuacions que il·lustrarien la més enèrgica de les nostres queixes; però no podem passar per alt fets inadmissibles, i algun suposam que sense precedents en la història de les administracions municipals: S'ha arribat a l'aprovació del Pressupost del 96, després d'haver incorporat documents a un expedient quan ja havia passat per Comissió Informativa i amb data d'abans de la mateixa o sense data, es passa per sobre de les competències dels Patronats de la Residència i de la Guarderia, no s'accepten reclamacions que llavors s'inclouen com a modificacions a un pressupost que no és vigent, es concerta un crèdit de 21 milions per projectes que l'Ajuntament no sap si s'han concedits o no, ni en quina quantia, i que algun d'ells haurà de ser aprovat -prèviament- pel Ple, sense que el Ple encara hagi acordat, ni tractat, aquest punt...

GRATITUD

ALS NOSTRES VOTANTS

Els membres de l'Agrupació Nacionalista - PSM de Campos, volem posar de manifest la nostra més alta consideració, per totes aquelles persones que, el passat 3 de Març i amb el seu vot, feren una passa més en el desenvolupament de l'esperit democràtic d'una societat cada vegada més madura.

Malgrat no haver aconseguir l'objectiu que ens havíem fixat, és just retre homenatge, de manera especial, a tots els campaners i campaneres que, compartint un mateix projecte, decidiren donar el seu suport a la candidatura del PSM. Els compromisos contrets segueixen intactes i al seu compliment dedicarem el temps que sigui necessari. Continuarem treballant sense defallir, cada un en la tasca que té encomanada, en la defensa dels interessos comuns i en la recerca del lloc que com a país ens correspon.

*Gimnàs
Cotxom*

Pesos

Gimnàstica manteniment

Gimnàstica correctiva

Aeròbic

Kung-fu

Sauna

(Sol·licitud anticipada d'hora)

Carrer Menorca, s/n.

Tel. 65.28.08

07630 CAMPOS

De com s'ha volgut fer desaparèixer la llengua catalana i la cultura de la nostra terra (II)

El borbó "Felipe V" i el començament de la repressió

A la revista núm. 67 començava una sèrie d'articles sobre les causes que la nostra llengua hagués arribat a la mala situació en què es troba en aquests moments, un conjunt d'escrius per fer veure a moltes persones com s'ha anat conformant el seu pensament submís en qüestions de llengua i cultura, una successió de folis encaminats a posar llum i ajudar a estimar la pròpia llengua i la pròpia cultura per damunt d'una altra imposada. Una sèrie d'esdeveniments puntuals varen impedir la continuïtat d'aquella tasca iniciada, que s'interromprà cada vegada que faci falta, i avui crec que és oportú prosseguir-la, encara que també he estimat convenient afegir la paraula cultura en el títol, paraula que en aquella data no hi va aparèixer.

Si abans vaig parlar del mètode de l'anellet, segurament va ser pel fet de la singularitat d'aquesta forma de repressió i perquè hi ha gent campanera i mallorquina que ha sofert un mètode similar quan anava a escola. En canvi, a partir d'aquest article tenc la intenció de seguir un ordre cronològic, encara que tampoc em vull comprometre massa a complir-lo, però ho intentaré.

Recordem que després de Ferran el Catòlic (un dels dos reis catòlics i que els llibres de text de fa quaranta anys deien que amb ells es va formar la unitat de l'Espanya actual), començà a regnar el seu nét Carles I i amb ell va començar la dinastia dels Àustries que duraria 200 anys a Mallorca (1516-1715). Hem de dir que durant aquests anys l'antic regne de Mallorca va tenir una gran autonomia política, una bona relació i molts de lligams amb els altres regnes de la corona d'Aragó i per tant, la llengua i la cultura no varen patir cap mena de persecució ni de proscripció.

El llatí i el català eren les llengües usades per l'Església i la Justícia, el català era la llengua de l'Administració i del poble mallorquí i els castellans eren considerats estrangers en aquestes terres.

He de continuar parlant sobre el que va passar el 1716, després que Mallorca un any abans s'hagués rendit a les tropes del borbó "Felipe V". A partir d'aquests moments comença la persecució de la nostra llengua i la nostra cultura. S'aboleix el decret d'estrangeria per poder col·locar persones del regne de Castella en els llocs claus de l'Administració a Mallorca i continua la castellanització de les classes elevades (botifarres) per poder destacar aquí i a Madrid. El rei "Felipe V" i el "Real y Supremo Consejo de Castilla" varen començar a planificar com ho havien de fer per aconseguir la uniformització amb la resta de l'Estat de països com València, Principat de Catalunya i les Illes.

Dels debats que es varen tenir en el "Real y Supremo Consejo de Castilla" podem destacar les paraules següents: "Que se actue y los Instrumentos se

escriban la lengua Castellana. Y que de oy en adelante no se permita imprimir libro alguno en otro idioma que Castellano." No és això una forma de voler eliminar de soca-rel la llengua catalana d'aquesta terra?

El tribunal de justícia de Mallorca, que en aquell temps es deia l'Audiència va haver d'adoptar la llengua castellana en exclusiva per a la seva producció administrativa, i encara que no coneixem cap decret que ho ordenàs, sí sabem que aquesta situació era molt perjudicial per als mallorquins, perquè els jurats de la Universitat, la Ciutat i el regne de Mallorca varen presentar un memorial a "Felipe V", que entre d'altres coses deia: "Lo segundo, porque aunque V.M. ha mandado se observen los estilos antiguos segun los quales todas las causas, letras y provisiones se actuaban y despachaban en la lengua bulgar del país ha mandado la Audiencia que no se presenten peticiones, ni se despachen letras o Provisiones, sino en lengua Castellana, lo que tiene en gran desconsuelo e igual embarazo aquellos naturales que no se hallan bersados, ni por lo general entender el Idioma Castellano, y dirijiendose a los bayles de las villas y lugares las letras o provisiones y ordenes para las ejecuciones contraforenses y para las ynzidencias de las causas ziviles y criminales se hallan con la dificultad de asertar en el cumplimiento de ellas por no entender lo que se les ordena ni encontrar fazilmente en los lugares quien se los explique sobre que en muchos casos según la calidad de la materia tendra gravisimos ynconbenientes el comunicar a otros las letras y provisiones antes de darles su devido cumplimiento."

Aquesta és una petita mostra del temps que en aquesta terra érem monolingües en català, de la manera que s'anava introduint obligatòriament la llengua castellana i les penúries i misèries que passaven els mallorquins a causa de no saber la llengua de l'"Imperio".

Joan Lladonet

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Formació amb títol Universitat del Sud de Califòrnia
Estomatologia general, Ortodòncia, Pròtesi.

Dra. Paloma Caballero

Doctora en Ortodòncia per la Universitat de Barcelona

Dr. Albert Caballero

Implantaments dentals
IMECO · ASISA · SANITAS · MARENOSTRUM · NOVOMEDIC · PREVIASA

Cosme Me Oliver, 14 (Carrer des vi)

Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

No s'estima allò que no es coneix (i III)

— Tela del Crist de la Paciència que roman a l'Església Parroquial de Campos

De la mateixa manera que la majoria de pintors de totes les èpoques, des del Renaixement fins als nostres dies, acullen per posar en els seus quadres el mateix model - tal com la Carmen Casera, muller morena, tantes vegades pintada pel gran Juli Romero de Torres-, també repetiren amb les mateixes models Miquel Àngel, Boticelli, Rafael, Velázquez i tants d'altres. Per això no és estrany que l'autor del quadre "Sant Antoni de Padua" copiàs l'exemple dels grans Mestres de la

pintura universal.

La família de l'aparellador Gabriel Moragues Siquier, casat amb una filla del nostre Fill Il·lustre, el pintor Pere Càffaro, és propietari de la còpia de la pintura feta per la seva àvia el 1852.

Tenc altres notícies de l'existència d'una altra reproducció de l'aludida pintura, a la ciutat de Manacor, propietat, si mal no record, de l'escriptor i literat Rafel Ferrer Massanet, el qual també pretenia, sense un fonament sòlid, que la seva pintura era l'autèntica, sense poder aportar ni demostrar documents que asseverin les seves pretensions.

Des que la Parròquia es va fer càrrec del quadre, no està col·locat a la dreta de la paret de la Capella del Roser, per temor que fos expoliat amb un furt. Es varen prendre tota mena de precaucions, edificant-se una moderna capella, junt al Presbiteri, ran de la capella de Sant Josep, per resguardar-la d'una possible expoliació, ja que hi havia algunes sospites de furt per aquesta valuosa joia pictòrica, orgull de tots els campaners.

Dia 2 de setembre de l'any 1923, aniversari de la popular "Festa de l'Obra", quan era Ecònom

de la Parròquia D. Antoni Tomàs Puigserver, de Lluçmajor, fou inaugurada i beneïda la nova capella, dedicada al culte del "Crist de la Paciència". L'autor del dibuix i els plànols foren realitzats per l'arquitecte Carles Garau Tornabells, el qual també va traçar el Pla General del Casc Urbà (1931). L'obra escultural és original de l'escultor Sebastià Alcover. El reixat, de ferro forjat, que tanca la capella és obra del Mestre Ferrer-Forjador, el nostre paisà Antoni Prohens Ballester. Les obres costaren en total: 5.032 pessetes.

Com a curiositat i en relació amb l'aludida pintura, em plau reproduir uns "Goigs a Jesús de la Paciència que interinament es venera a l'Església Parroquial de Campos", d'autor anònim, en set octavilles copiades del Tom XVIII de Lloaxim Maria Bover, el 2 de febrer de 1874.

Miquel Roig Adrover

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Vibrats Lladó, C. B.

*Biques pretensades
Taulons de formigó
Gordineses, escales i forns*

Jaume I, s/n. - Tel. 65.06.75 - CAMPOS

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS DE
TURISMES, CAMIONS, 4X4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES

Carrer Manacor, 2 - A - baixos Tel. 65.00.13

07630 CAMPOS

Particular: 65.11.65

Goigs a Jesús de la Paciència que interinament es veneren a l'Església Parroquial de Campos

A Sevilla gran ciutat,
un famós pintor hi havia
que fama justa tenia
des que ens hagué pintat.
Bartomeu Murillo es diu
el que ens féu amb gran primor.
Al Rei Asuero assistiu
de la Paciència, Senyor.

Sa Comtessa del Pinar
va morir, i vostra figura
una bona criatura
del seu encant va comprar.
Fonc en Julià Salf
aquest nou adquiridor.
Assistiu en Malandrí
de la Paciència Senyor.

A Campos ja traslladat
vostre quadre primorós
pot ser molt miraculós

en l'església fou posat,
des de llavors allà teniu
dels feels gran devoció.
Al Rei Asuero assistiu
de la Paciència Senyor.

Cinquanta anys ha que vos tenen
com a seu els campaners
però de les seves mans
ara arrencar-vos pretenen.
S'hereu d'en Julià Salf
de Vós ha fet donació.
Assistiu en Malandrí
de la Paciència senyor.

Un Rei és el donatari
de vostra santa figura
però tan bona criatura
ha perdut es calendari:
Que vostro quadre és seu diu
segons acte i tradició.

Del Rei Asuero teniu
Misericòrdia Senyor.

Si estàveu entre judios
quan fóreu crucificat
ara un Rei vos ha posat
entre homos molt més impios.
Un misser, un procurador
vos tenen avui entre mans.
Protegiu els cristians
de la Paciència, Senyor.

Un Vicari General
nou Pilat avui vos judica,
i aquest procedir indica
lo que és ser persona reial.
Per contrari un rei teniu
Malandrí per defensor.
A l'un i a l'altre assistiu
de la Paciència Senyor.

NISSAN

Servei i Venda

Rafel Pomar

Historiador Talladas, 9
Tel. 65.07.83 - Fax. 65.22.58
07630 CAMPOS

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

Pau Lladó i Joan Garcias, guanyadors a Sa Ràpita del Toreig de truc

Dissabte dia 16 de març es va disputar a Sa Ràpita el torneig que organitza Última Hora, Balears i el Consell Insular de Mallorca. A Sa Ràpita es varen trobar dues parelles de Sa Ràpita, sis de Lluçmajor, quatre de Cala Llobards i dues de Campos, disposades a lluitar fins al final per la darrera placa per estar a la gran final.

Una vegada constituïts per sorteig els quatre subgrups, es classificaren per a l'eliminatòria final 4 parelles, entre les quals hi havia els representants del Bar Can Xim-All Stars de Campos, Pau Lladó i Joan Garcias.

Després es varen enfrontar dues parelles de Lluçmajor i els de Campos varen guanyar als de Cala Llobards. Finalment, una parella

de Lluçmajor va disputar la final contra els campaners però aquests guanyaren amb un tanteig de 3-2. Així Pau Lladó i Joan Garcias varen aconseguir per primera vegada arribar a la gran final. Enhorabona a tot dos.

Redacció d'esports

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Juan Artigues, S.L.
Renault Campos
Antelmo Obrador, s/n.

Servei de grua permanent
Tels. 65.02.62 - 65.04.00
Tel. Mòbil. 908.63.81.99

Lloguer de vehicles

Disposam de vehicles de substitució mentre vostè repara el seu a les nostres instal·lacions a preus molt especials

Fàbrica
Pretensats

Morters
per a
façanes

Masquait S. L.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPERES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A
Tel. 65.03.76
07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.73.26.79

Jocs escolars

No és precisament molt bona la trajectòria dels diferents equips que participen en aquesta nova edició dels Jocs Escolars. La causa d'aquesta mala actuació es podria trobar en la bona actuació dels equips de base del C. E. Campos que tenen un bon grapat d'al.lots participant en lligues federades; la condició per participar en els Jocs Escolars és que no s'admeten jugadors federats. Una altra circumstància pot ser la mala sort que han tingut els campaners en alguns partits que s'han perdut amb marcadors ajustats. I la darrera circumstància negativa, el fet que alguns equips competeixen amb jugadors de primers anys mentre els contraris ho fan amb jugadors de darrer any.

El col·legi Fra Joan Ballester és l'únic que participa en la competició de futbol, en les categories d'Iniciació i Infantil. Els primers tanquen la classificació amb quatre punts en quatre partits i els Infantils també són darrers amb tres punts en dos partits.

Pel que fa al bàsquet, en la categoria d'Iniciació els tres equips campaners, col·legi Joan Veny i Clar i col·legi Fra Joan Ballester A i B, tanquen la classificació amb quatre, dos i dos punts respectivament. En categoria Benjamí, l'equip del Joan Veny i Clar tanca la classificació amb vuit punts en vuits partits. En les categories Aleví i Infantil Masculí i Femení no hi ha participació campanera.

Cal, però, encoratjar-los a tots perquè ho segueixin intentant i no es deixin influenciar pel desànim.

Josep-Antoni Sala i Toral.

Venc taules d'ordinador
a 6.000 Ptes. c/u.
i regal una estanteria,
també venc butaques
Tel. 65.22.68

CAN GASPARE
Ferreria fundada l'any 1868

- Compra i venda maquinària usada
- Reparació maquinària
- Ornaments artístics
- Treballs en acer inoxidable
- Fabricació i restauració de molins de vent
- Treballs de torn
- Ferrament

Jaume I, 43
07630 CAMPOS
Tel. 971 - 65.06.28

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 - 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Cristalleria CAMPOS C. B.

Jaume Vadell Adrover

Pere Ferran Vaquer Silvar

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20 • 07630 • CAMPOS

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

Temps de joc

La Tercera Divisió, un passeig triomfal pel Campos

Es troba a un punt del líder i fa 12 partits que no perd

D'increïble i sensacional es pot catalogar la marxa de l'equip, aquest any, en la Tercera Divisió. Els aficionats, que diumenge rera diumenge omplen el Camp Municipal d'Esports, estan meravellats i astorats davant la gran trajectòria de l'equip que entrena, pareix que amb molt d'encert, Pep Sansó. No es pot demanar més d'un equip pràcticament nou i que està lluitant amb els grans de la categoria per fer-se amb un dels llocs que donaran accés a jugar la lliga d'ascens a Segona Divisió B. Si al·lucinats estàvem amb la trajectòria de l'equip en la primera volta ara es podria xerrar d'eufòria col·lectiva desenfrenada. Dotze són els partits que l'equip duu sense perdre, nou consecutius guanyant i, en la majoria d'ells, donant espectacle. Ningú s'hagués atrevit a somniari tan sols que l'equip es trobaria, en aquestes alçades de campionat, en el lloc que es troba. Cal destacar també que és un dels cinc equips més golejadors i un dels quatre menys golejats; aquests números no fan sinó ornamentar unes estadístiques impressionants. A més, Biel Femenias es troba ja a un sol gol del màxim realitzador de la categoria, Bagur de l'At. Ciutadella. Tant ell com la resta de companys seus estan fent una feina molt bona i col·locant l'equip en una posició que no sé si és la que es mereix per historial però sí és la que es mereix per la feina feta aquesta temporada. Cal, però, no dormir-se en un final de temporada que promet ser apassionant perquè hi ha bastants d'equips que cerquen jugar la lliga d'ascens.

Josep-Antoni Sala i Toral.

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos
i solidaris
donant sang.

Fora de banda

La continuïtat del Bàsquet campaner

De tots és sabut que el bàsquet campaner no travessa la seva millor etapa. El bàsquet masculí únicament compta amb dos representants, l'equip senior i l'equip cadet, que malauradament no obtenen uns bons resultats i conduïts pel desànim estan abocats a la desaparició. A hores d'ara la seva continuïtat, tant d'un com de l'altre equip, depèn quasi exclusivament de les ganes que tinguin els implicats de manera més directa, els jugadors i els entrenadors. El bot entre una categoria i l'altra fa poc probable que l'equip cadet pugui fer la funció de pedrera al senior i aportar jugadors en pròximes temporades.

El bàsquet femení es presenta amb una estructura aparentment més sòlida, però no seria estranya una davallada. Actualment té representació a quasi totes les categories i es pot afirmar que hi ha un projecte de futur. D'uns equips formats de bell nou, el balanç a fer de la feina i dels resultats obtinguts és del tot positiu.

Hi ha per part de tots un constant i notable esforç per aconseguir unes fites cada cop més elevades. Emperò, allò que és dolent fa més via a establir-se que allò que és bo. És doncs, necessària dur endavant la construcció (reconstrucció?) d'un club per tenir estabilitat en els bons i mals moments. El projecte de club de cara al segle que ve -manquen quatre temporades- és l'única manera que el bàsquet campaner recobri la força i el potencial de temps passats. És del tot urgent la formació d'una pedrera sòlida, i en aquest sentit s'ha de felicitar al C.E. Campos de futbol, que ho ha aconseguit amb uns resultats més que bons. I és també necessària l'afició.

En aquest projecte, doncs, no hi sobra ningú. A la gent que de sempre fa feina pel bàsquet campaner i a les noves incorporacions d'entrenadors i jugadors, s'han de juntar noves incorporacions per dur el club endavant. L'aficionat al bàsquet campaner també hi ha de ser present, i molt més ara que les coses van mal dades. Esperem que l'entrada a la temporada 1999/2000 no pengi d'uns fils, que segurament, si la cosa no canvia, seran més primers que els que hi ha ara.

Esteve Tomàs

Sa Pesquera

Ja hem passat dos mesos de l'any i s'han disputat les proves de Regularitat al Club Esportiu de Pesca Campos. I s'ha començat amb la modalitat de Grumeig; fou el dia 18 del passat mes de febrer quan tots els pescadors d'aquesta modalitat partiren cap a la mar per aconseguir col·locar-se en un bon lloc a la classificació. Els que quedaren més ben col·locats foren:

- 1r.- Gori Rigo 3965 punts
- 2n.- Joan Oliver Bonet 2460 punts
- 3r.- Tomeu Salas 2162 punts
- 4t.- Tomeu Julià 890 punts
- 5è.- Toni Font 790 punts

Això només és el començament, quant a regularitat, encara queden tres proves més.

I el diumenge 25 de febrer tingué lloc l'anomenada Prova de Companyerisme a les modalitats de Grumeig i Roquer. Hi havia dos trofeus per cada una d'elles, un pel màxim pes i un altre per la peça major. En Toni Lladó agafà 2210 grs de peix de Grumeig, fou el màxim pes i na Miquela Perelló agafà la peça major, una saupa de 400 grs. A Roquer destacà en Joan Arcas amb 1615 grs de peix i encara que agafàs també la peça major, com que només hi ha dret a un trofeu, el corresponent a peça major passà a Miquel Ginard amb un tord de 170 grs.

Tot això acabà amb una bona torrada amb la companyia de familiars i amics, on tots varen poder provar el seu sentit o la seva sort a la prova de la canya. En aquest joc es tracta d'endevinar el pes que hi ha dins una bossa fermada al fil d'una canya llarga, com quan es treu un peix de l'aigua. I el que hi va fer més aprop fou en Rafel Cifre, que s'endugué el premi.

*Jaume Clar
Març del 96*

— Peix a balquena varen aconseguir els nostres pescadors

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

AGRICULTOR JOVE

que es vulgui canviar a

VENEDOR DE MAQUINÀRIA

(Tractors FORD, Tractors FIAT, i eines) escrigui dades, mèrits i qualitats personals a

OSCA MAQUINARIA S.A.

Gremi de Teixidors, 35 - 07009 Palma

Escacs: El Campos, en camí de recuperar la categoria

El Campos va en camí de tornar tenir un equip a preferent, la màxima categoria insular d'aquest esport.

Cal recordar que el Club Foment d'Escacs de té dos equips en competició, ambdós a primera, després que la temporada passada el Campos A davallas des de Preferent i el Campos B pujàs des de segona.

Després de les sis primeres, el Campos A s'ha fet amb els sis punts que ha disputat, sense perdre cap matx, la qual cosa el col·loca en una immillorable posició a la taula de classificació i li dona

moltes esperances de poder tornar a preferent, sobretot si tenim en compte que ha derrotat a alguns dels seus més directes contrincants pel liderat.

Per altra part, el Campos B es troba situat en la part central-alta de la classificació, amb tres punts i mig dels sis possibles, el que li permet descartar qualsevol possibilitat de descens i li dona opcions a poder acabar el campionat en un lloc destacat.

Les partides d'escacs es juguen un dissabte sí, un dissabte no, a la sala de cultura de "Sa Nostra".

Bàsquet

Com va?. Tornam a ser aquí per parlar un poc del bàsquet camper, on per cert poques coses han variat.

L'equip Senior Femení continua obtenint uns resultats que li permeten estar aprop dels llocs capdavanters de la classificació, malgrat encara no hagin assolit l'excel·lent nivell de joc de la passada temporada. El més negatiu dels darrers partits ha estat una nova lesió, aquest cop qui l'ha patida ha estat na Margalida Ginard i possiblement suposarà el seu adéu al bàsquet.

Pel que respecta als jugadors de l'equip Senior Masculí estan completament desmoralitzats, ja que hores d'ara no coneixen la

victòria.

Les jugadores del Junior Femení tampoc obtenen bons resultats, però com han fet al llarg de tota la temporada fan tot el que poden i saben i un poc més.

L'equip Cadet Femení ha rebut el premi a la bona temporada realitzada i disputarà el play-off amb els millors equips del seu grup.

Pel que respecte al Cadet Masculí tampoc no han aconseguit millorar els seus resultats malgrat s'hagi reforçat l'equip.

Per acabar dir que tampoc han millorat els resultats de l'equip Infantil Femení malgrat hagin millorat molt el seu joc

Miquel Oliver i Bauçà

***Es necessita al·lota per treballar
durant l'estiu (Maig . Octubre)
a una Gelateria***

Imprescindible:

Experiència a lloc similar, Alemany i francès.
Per més informació telèfon 65.07.60

RESSÒ

Revista mensual
ANY 9

Març - Abril 1996 • N.º 79

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Esports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitjar

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Guillem Burguera

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

250 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

TEMAS de BAUÇA

ARTICLES DE BROMA

ARTICLES DE FESTA

CARNAVAL

GLOBUS

ARTICLES DE COTILLÓ

COVETS

Carrer de s'Aigua, 17 • Tel. 65.06.16 • 07630 CAMPOS

35

Ara, canviar a més li costarà menys.

Gesa

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

CANVIÏ a 220V

TOT SÓN AVANTATGES

S'EIROM